

2015:20

Arbetslöshetskassornas sanktioner, 2014 och första kvartalet 2015

Rapport till regeringen enligt IAF:s regleringsbrev för 2015

Regeringen
Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Arbetslöshetskassornas sanktioner, 2014 och första kvartalet 2015

Rapport till regeringen enligt IAF:s regleringsbrev för 2015

Regeringen har i regleringsbrevet för 2015 gett Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) följande uppdrag: *"IAF ska för 2014 respektive det första kvartalet 2015 redovisa och analysera arbetslöshetskassornas sanktioner med anledning av de underrättelser som Arbetsförmedlingen har lämnat om ifrågasatt rätt till arbetslöshetsersättning. Redovisningen ska innefatta antalet och andelen underrättelser som har lett till någon form av åtgärd samt handläggningstiden för prövade underrättelser. Redovisningen ska ske senast den 7 augusti 2015."*

Arbetslöshetskassorna och Arbetslöshetskassornas samorganisation har fått möjlighet att faktagranska rapporten.

Beslut i detta ärende har fattats av Jan-Olof Dahlgren, generaldirektör.

Ansvarig chef har varit Jessica Idbrant, chef för analysenheten.

Rapporten har utarbetats inom IAF av Erik Grape, utredare analysenheten och uppdragsledare, Anna Östman, utredare granskningsenheten, och Urban Nilsson, verksjurist rättsenheten. I den slutliga beredningen har utredarna Jonas Eriksson och Maria Westerlind, analysenheten, deltagit.

Katrineholm den 5 augusti 2015

Jan-Olof Dahlgren
Generaldirektör

Erik Grape
Utredare

Innehållsförteckning

Sammanfattning	4
1 Inledning	6
1.1 Bakgrund	6
1.2 Syfte och frågeställningar	9
1.3 Avgränsningar.....	10
1.4 Metod och genomförande.....	10
1.5 Om uppgifterna i rapporten.....	11
2 Regelverk.....	13
2.1 Lag (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF).....	13
2.2 Lag (1997:239) om arbetslöshetskassor (LAK).....	15
2.3 Förordning (1997:836) om arbetslöshetskassor.....	15
3 Arbetslöshetskassornas registrering och intervjuer	16
3.1 Registrering i ärendehanteringssystemet ÄGA	16
3.2 Intervjuer med arbetslöshetskassorna	18
3.3 IAF:s bedömning av tillförlitligheten avseende uppgifterna i denna rapport	21
4 Utvecklingen januari 2014–mars 2015	26
4.1 Antal underrättelser	27
4.2 Prövningsgrad för underrättelser	30
4.3 Sanktionsgrad för prövade underrättelser	32
5 Prövnings- och sanktionsgrad uppdelad på underrättelseorsak, kön och ålder	34
5.1 Prövnings- och sanktionsgrad uppdelat på underrättelseorsak	34
5.2 Prövnings- och sanktionsgrad uppdelat på kön och ålder	36
6 Arbetslöshetskassornas prövnings- och sanktionsgrad efter meddelandebanken	38
7 Handläggningstider januari 2014–mars 2015.....	44
7.1 Utvecklingen av handläggningstiden för underrättelser	45
7.2 Arbetslöshetskassornas handläggningstider	46
8 Slutsatser	52
9 Käll- och litteraturförteckning	57
10 Bilagor.....	58
10.1 Bilaga 1 - Kompletterande frågor inför intervjuerna.....	58
10.2 Bilaga 2 - Intervjufrågor	60

Sammanfattning

I denna rapport har IAF redovisat och analyserat arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelse om ifrågasatt ersättningsrätt som Arbetsförmedlingen lämnade under 2014 och det första kvartalet 2015. Fokus har legat på underrättelser med underrättelseorsak enligt 43–43 b §§ lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF.

Under arbetet med rapporten framkom att flera arbetslöshetskassor systematiskt har registrerat fel i en del typer av ärenden. Utöver felregistreringarna kom det även fram att det i ett antal situationer förekommit att de inte har haft en enhetlig registrering och att de inte själva lyft oklarheter kring registreringen till Arbetslöshetskassornas samorganisation (SO).

Att registreringen är rättvisande är viktigt av flera anledningar. Inte minst är det viktigt för att regeringen ska kunna följa reformer på området och för att lagstiftningsarbetet ska kunna ske på ett fullgott underlag.

Under intervjuer med samtliga arbetslöshetskassor kom det fram att deras fokus har legat mer på att beslutet ska bli rätt och mindre på att registreringen ska bli rätt. Flera arbetslöshetskassor efterfrågade också mer vägledning i hur de ska registrera ärenden.

Ett problem för en enhetlig registrering mellan arbetslöshetskassorna har varit att det inte har funnits något handläggarstöd sedan de nya åtgärdsreglerna inom arbetslöshetsförsäkringen infördes 1 september 2013. SO meddelade i kontakter med IAF att ett sådant stöd ska vara färdigt senast hösten 2015 och att de kommer att utöka det med anledning av vad som kommit fram i samband med denna rapport. Flera arbetslöshetskassor har också korrigerat registreringen av en mängd ärenden och har vidtagit åtgärder för att registreringen framöver ska bli rättvisande. SO har meddelat att de kommer ta upp vikten av att registreringen blir rättvisande på sin utbildning av handläggare.

När Arbetsförmedlingen skapar en underrättelse om ifrågasatt ersättningsrätt skickas den sedan mitten av april 2014 till den så kallade meddelandebanken varifrån den skickas vidare till den berörda arbetslöshetskassan om det finns en prenumeration på den sökande. När meddelandebanken infördes halverades antalet underrättelser som kommer till arbetslöshetskassorna, från de tidigare höga nivåerna som rådde sedan regeländringarna 1 september 2013. Samtidigt steg prövningsgraden för att sedan åter minska något under resten av 2014. Sanktionsgraden har legat relativt stabil. För hela rapportperioden var prövningsgraden i genomsnitt 43 procent och sanktionsgraden 78 procent för underrättelser avseende åtgärdstrapporna i ALF. Prövningsgraden var något lägre för kvinnor än för män och sanktionsgraden var lägre för unga kvinnor än för unga män. Totalt sett var dock sanktionsgraden ungefär densamma för kvinnor och män.

Skillnaderna i prövnings- och sanktionsgrad mellan arbetslöshetskassorna var desto större. Efter meddelandebankens införande varierade prövningsgraden

mellan 41 och 70 procent och sanktionsgraden varierade mellan 60 och 90 procent för de arbetslöshetskassorna som IAF har ansett ha tillräckligt säkra uppgifter för att man ska kunna jämföra dem¹. Anledningarna till skillnaden i sanktionsgrad kan vara flera. Till exempel kom det fram under intervjuerna att andelen sökanden som svarar på arbetslöshetskassornas kommunicering skiljer sig stort mellan olika arbetslöshetskassor, vilket tillsammans med att sökande som svarar troligen oftare undgår sanktion skulle kunna förklara en del av skillnaden. Skillnaden skulle också delvis kunna bero på om arbetslöshetskassorna är olika stränga i sin tillämpning. Till exempel framkom under intervjuerna att det finns en risk att arbetslöshetskassorna bedömer godtagbara skäl i samband med underrättelser om att den sökande misskött sitt arbetssökande olika.

De flesta arbetslöshetskassor hade en handläggningstid på mellan 14 och 24 dagar för underrättelser som lett till en sanktion, vilket kan anses vara rimligt utifrån förvaltningslagens krav. De arbetslöshetskassor som tidigare hade väldigt långa respektive korta handläggningstider har närmast sig de övriga under perioden med undantag för Skogs- och Lantbrukstjänstemännens arbetslöshetskassa som fortfarande verkar ha långa handläggningstider. Den långa handläggningstiden medför en risk att den sökande inte får en handlingskorrigerande återkoppling i form av en sanktion förrän han eller hon hunnit begå ytterligare handlingar som inte är i linje med arbetslöshetsförsäkringens regelverk. Skogs- och Lantbrukstjänstemännens arbetslöshetskassa har uppgett att de långa handläggningstiderna har berott på personalomsättning under den gångna perioden.

Under intervjuerna uppgav samtliga arbetslöshetskassor att de nu kommunicerar med den sökande innan ett eventuellt beslut om sanktion fattas. Däremot kom det fram att den tid som arbetslöshetskassorna ger den sökande att svara på kommuniceringen skiljer sig åt mellan dem.

På flera punkter anser IAF att det borde finnas förutsättningar för en ökad samordning mellan arbetslöshetskassorna för att uppnå en högre rättssäkerhet och likabehandling i arbetslöshetsförsäkringen. Några exempel är när arbetslöshetskassorna bedömer vad som utgör ett godtagbart skäl i samband med underrättelser om att den sökande misskött sitt arbetssökande, hur lång tid den sökande får för att svara på kommuniceringen i samband med underrättelser, och genom att samtliga arbetslöshetskassor följer SO:s rekommendation om att lägga samman ärenden som kommer in under en kort tid.

¹ Dessa arbetslöshetskassor är Akademikernas, Alfa, Vision, Finans- och Försäkringsbranschens, Hamnarbetarnas arbetslöshetskassa, IF Metalls, Journalisternas, Ledarnas, Lärarnas, Pappersindustriarbetarnas, STs, Svensk Handels, Sveriges arbetares och Säljarnas.

1 Inledning

I regleringsbrevet till Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) för budgetår 2015 framgår att myndigheten ska:

”... för 2014 respektive det första kvartalet 2015 redovisa och analysera arbetslöshetskassornas sanktioner med anledning av de underrättelser som Arbetsförmedlingen har lämnat om ifrågasatt rätt till arbetslöshetsersättning. Redovisningen ska innefatta antalet och andelen underrättelser som har lett till någon form av åtgärd samt handläggningstiden för prövade underrättelser. Redovisningen ska ske senast den 7 augusti 2015.”

1.1 Bakgrund

Enligt 16 § förordningen (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten ska Arbetsförmedlingen skyndsamt underrätta arbetslöshetskassan om det kan antas att en arbetssökande som får eller begär arbetslöshetsersättning missköter arbetssökandet, förlänger tiden i arbetslöshet, orsakar arbetslösheten eller inte uppfyller de allmänna villkoren för rätt till ersättning. Därefter ska arbetslöshetskassan utreda ärendet och fatta beslut om en eventuell sanktion (9, 11, 43–43 b §§ lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF).

IAF har under flera år haft i uppdrag att undersöka arbetslöshetskassornas sanktioner med anledning av de underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt som Arbetsförmedlingen lämnat. I tidigare rapporter har det framkommit att handläggningstiden hos arbetslöshetskassorna för prövade underrättelser har minskat över tid och att det har funnits stora skillnader mellan arbetslöshetskassorna.²

Tidigare rapporter har även visat att det har funnits skillnader i sanktionsgraden, alltså andelen underrättelser som har lett till sanktion av alla prövade underrättelser, mellan arbetslöshetskassorna som inte helt har kunnat förklaras av bakgrundsfaktorer som exempelvis orsak till underrättelse, den arbetssökandes utbildningsnivå eller Arbetsförmedlingens marknadsområde. Sanktionsgraden har även minskat från 85 procent år 2005 till 78 procent år 2012. Sanktionsgraden har dessutom varierat kraftigt mellan arbetslöshetskassorna. Under år 2012 varierade sanktionsgraden från 63 till 93 procent.³

² Redovisning och analys av arbetslöshetskassornas sanktioner, IAF 2013:23 och Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

³ Arbetsförmedlingens underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt och avanmälan, IAF 2012:12 och Redovisning och analys av arbetslöshetskassornas sanktioner, IAF 2013:23.

Den 1 september 2013 infördes nya regler inom arbetslöshetsförsäkringen där avsikten bland annat var att rollfördelningen mellan Arbetsförmedlingen och arbetslöshetskassorna skulle bli tydligare och att det skulle skapas ett tydligare samband mellan handling och beslut om åtgärd.⁴ Som en del av det togs det gamla systemet med på- och avanmälan hos Arbetsförmedlingen bort och ersattes av nya underrättelseorsaker. Det infördes även tre olika åtgärdsrappor med åtgärder som till en början är mindre ekonomiskt känbara för den enskilda, men som sedan trappas upp i takt med upprepade regelbrott.

Den förra rapporten visade att förändringarna som genomfördes 1 september 2013 medförde en stor ökning av antalet underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt som Arbetsförmedlingen lämnar till arbetslöshetskassorna. Rapporten visade också att det initialt fanns problem med att införa de nya reglerna, vilket medförde att många ärenden inte prövades och att få ärenden ledde till sanktion.⁵

De nya reglerna 1 september 2013 medförde att arbetslöshetskassorna fick hantera en stor mängd underrättelser även på personer som inte gjorde anspråk på arbetslöshetsersättning. För att minska arbetsbelastningen för arbetslöshetskassorna infördes i mitten av april 2014 den så kallade **meddelandebanken** dit underrättelser som Arbetsförmedlingen skapar om ifrågasatt ersättningsrätt skickas. När Arbetsförmedlingen skapar en underrättelse skickas den numera till meddelandebanken varifrån den skickas vidare till den berörda arbetslöshetskassan om det finns en prenumeration på den sökande. En prenumeration skapas och skickas i samband med att ett kassakort blir inläst på en arbetslöshetskassa och sträcker sig 30 dagar längre än kassakortet. Om det inte finns något kassakort för den aktuella tidpunkten så avskriver arbetslöshetskassan ärendet och meddelar den sökande att en prövning av sakfrågan kan komma att ske om en ansökan om ersättning skulle skickas in.

Tidigare rapporter har försökt kartlägga orsakerna till de skillnader i sanktionsgrad som har förekommit genom ärendegranskning. Dessa försök har dock inte kunnat fastställa någon orsak till skillnaderna.⁶ Bakomliggande orsaker till skillnaderna i sanktionsgrad skulle kunna vara faktorer som inte fångats i tidigare analyser eller skillnader i hur arbetslöshetskassorna handlägger underrättelserna.⁷ Det senare skulle kunna utgöra ett hot mot rättssäkerheten och strida mot likabehandlingsprincipen enligt 1 kap. 9 § regeringsformen (1974:152). Om skillnaden i sanktionsgraden uppstår på grund av skillnader i hur arbetslöshetskassorna handlägger underrättelser kan detta även utgöra ett hinder för att uppnå ett tydligare samband mellan handling och beslut om åtgärd,

⁴ Prop. 2012/13:12 s. 22.

⁵ Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

⁶ PM om Underrättelser – orsaker till skillnader i sanktionsgrad mellan olika arbetslöshetskassor, 2009 och Arbetslöshetskassornas beslut om fortsatt ersättningsrätt efter underrättelse, IAF 2012:7.

⁷ Redovisning och analys av arbetslöshetskassornas sanktioner, IAF 2013:23.

som var ett av syftena med de regelförändringar som infördes den 1 september 2013⁸.

1.1.1 Arbetslöshetskassornas samorganisation och deras rekommendation om buntning

Arbetslöshetskassorna har en service- och intresseorganisation, **Arbetslöshetskassornas samorganisation (SO)**. Deras uppgift är bland annat att hjälpa arbetslöshetskassorna att tolka och tillämpa reglerna i arbetslöshetsförsäkringen på ett enhetligt sätt, att utveckla gemensamma administrativa rutiner för arbetslöshetskassorna och att utveckla och förvalta arbetslöshetskassornas IT-system. SO har ett teknikutskott och ett försäkringsutskott (FUT). Ledamöterna i FUT är utsedda av SO:s styrelse efter förslag från arbetslöshetskassorna. I SO:s årsredovisning och verksamhetsberättelse för år 2014 beskriver de FUT på följande sätt:

”Försäkringsutskottet (FUT) ska vara plattformen för a-kassornas samverkan för att uppnå en enhetlig tolkning och tillämpning av arbetslöshetsförsäkringens regelverk (ALF), samt i övrigt verka för en bra arbetslöshetsförsäkring som vinner legitimitet.”

SO ansvarar för att utveckla arbetslöshetskassornas ärendehanteringssystem ÄGA. SO är även de som utvecklar och säkerställer att IAF får de uppgifter från ÄGA som myndigheten har rätt till. Innan regelförändringarna den 1 september 2013 lämnade arbetslöshetskassorna sina redogörelser för arbetslöshetskassans beslut per post till IAF enligt 7 § förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor. När regelförändringarna infördes och antalet underrättelser förväntades öka utvecklade SO arbetslöshetskassornas system så att registrering och överföring till IAF istället kunde ske elektroniskt. Det framgår tydligt av SO:s ÄGA-handbok att uppgifterna som arbetslöshetskassorna registrerar i ÄGA överförs elektroniskt till IAF:s databas ASTAT.

Den 24 oktober 2014 utkom SO med ett försäkringsmeddelande om sammanläggning av flera underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt på samma person under en kortare tid, så kallad **buntning**. Proposition 2012/13:12, ”Åtgärder inom arbetslöshetsförsäkringen m.m.”, anger att ett av syftena med de regelförändringar som genomfördes 1 september 2013 är att den sökande ska ges möjlighet att ändra ett handlingssätt som inte stämmer överens med villkoren i arbetslöshetsförsäkringen. I försäkringsmeddelandet anser SO:s försäkringsutskott att beslutet utgör denna möjlighet. Därför anser de att det endast är möjligt att fatta beslut om en sanktion i de fall flera underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt kommer in avseende samma åtgärdstrappa innan beslut i ärendet har hunnit fattas.

⁸ Prop. 2012/13:12 s. 22.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna rapport är att redovisa och analysera arbetslöshetskassornas sanktioner efter de underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt som Arbetsförmedlingen har lämnat under 2014 och det första kvartalet 2015. Vidare ska rapporten följa upp skillnaderna i sanktionsgrad mellan arbetslöshetskassorna som framkommit i tidigare rapporter⁹ och försöka svara på varför sanktionsgraden skiljer sig åt. Under arbetets gång kom det fram att registreringen i samband med underrättelser från Arbetsförmedlingen kan ha varit felaktig hos en del arbetslöshetskassor. Arbetet med denna rapport har därför delvis riktats om mot att även ta upp registreringen av ärenden hos arbetslöshetskassorna.

Rapporten ska besvara följande frågeställningar:

- Registrerar arbetslöshetskassorna uppgifter i samband med underrättelser korrekt samt enhetligt mellan arbetslöshetskassorna?
- Varför skiljer sig sanktionsgraden åt mellan arbetslöshetskassorna?
- Hur har införandet av meddelandebanken påverkat de beslut som arbetslöshetskassorna fattar med anledning av underrättelserna?
- Hur ser prövnings- och sanktionsgraden ut uppdelat på kön och ålder?
- Hur ser arbetslöshetskassornas prövnings- och sanktionsgrad ut?
- Finns det skillnader mellan arbetslöshetskassorna när det gäller handläggningstid av underrättelser som lett till en åtgärd?

Målet med denna rapport är att leda till ökad rättssäkerhet och likabehandling när arbetslöshetskassorna handlägger underrättelser. Detta ska uppnås genom att arbetslöshetskassorna får ta del av, kommentera och diskutera rapportens resultat samt informera IAF om eventuella åtgärder som de tänker vidta med anledning av vad som framkommit i rapporten.

⁹ Redovisning och analys av arbetslöshetskassornas sanktioner, IAF 2013:23 och Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

1.3 Avgränsningar

Redovisning och analys i denna rapport avgränsas till de underrättelser som Arbetsförmedlingen lämnat under 2014 och det första kvartalet 2015 där arbetslöshetskassan har registrerat en åtgärd senast i början av juni 2015.

1.4 Metod och genomförande

För att besvara frågeställningarna har information från IAF:s databaser ASTAT och AF-databasen använts.¹⁰

Som en del av uppdraget har IAF planerat in gruppintervjuer där varje intervju omfattade fyra till fem arbetslöshetskassor. För att främja diskussionen och informationsutbytet har grupperna satts samman så att de bestod av både större och mindre arbetslöshetskassor. Samtliga arbetslöshetskassor deltog i gruppintervjuerna och skickade varsin valfri representant. En arbetslöshetskassa fick förhinder och intervjuades vid ett senare tillfälle via telefon.

Utöver det har listor sammanställts med misstänkta felregistreringar per arbetslöshetskassa. Detta gjordes genom datauttag från ASTAT. IAF har sedan erbjudit respektive arbetslöshetskassa att få ta del av listorna i samband med att kompletterande frågor om registreringen har sänts ut inför intervjumötena.

Frågeställning 1 och 2 har besvarats genom intervjuer med arbetslöshetskassorna och genom att IAF har sammanställt uppgifter från databaserna. Inför intervjuerna fick arbetslöshetskassorna ta del av preliminära resultat samt fick kompletterande frågor (se bilaga 1) om deras registrering i samband med underrättelser.

Frågeställning 3–6 har besvarats genom att uppgifterna har sammanställts och analyserats deskriptivt.

Kapitel 2 återger relevant regelverk. Kapitel 3 sammanfattar intervjuerna och redogör för IAF:s bedömning av tillförlitligheten i uppgifterna. Kapitel 4 redogör för utvecklingen av antal underrättelser, prövningsgrad och sanktionsgrad under perioden. Kapitel 5 delar upp prövnings- och sanktionsgraden på kön och ålder. Kapitel 6 jämför arbetslöshetskassornas prövnings- och sanktionsgrad. Kapitel 7 redovisar handläggningstiden för underrättelser. Kapitel 8 innehåller rapportens slutsatser.

¹⁰ ASTAT innehåller registerdata från arbetslöshetskassornas handläggsystem. AF-databasen innehåller registerdata från Arbetsförmedlingens handläggsystem.

1.5 Om uppgifterna i rapporten

I denna rapport definieras **underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt** som de underrättelser som kan innebära att arbetslöshetskassan fattar beslut om sanktion enligt 43–43 b §§ ALF, att ersättningstagaren inte uppfyller de allmänna villkoren enligt 9 § ALF eller att ersättningstagaren inte har rätt till arbetslöshetsersättning enligt 11 § ALF.

Arbetsförmedlingen får ingen information från arbetslöshetskassorna om de arbetslösa får eller begär arbetslöshetsersättning. Arbetsförmedlarnas roll är att skapa underrättelser vid misstanke om misskötsamhet eller att de allmänna villkoren inte är uppfyllda för de arbetssökande som har uppgett till Arbetsförmedlingen att de är medlemmar¹¹ i en arbetslöshetskassa och som har varit arbetslösa helt, delvis eller timanställda den aktuella månaden¹².

IAF redovisar i denna rapport endast de underrättelser som Arbetsförmedlingen lämnade till arbetslöshetskassorna, och som alltså lämnade meddelandebanken (för de underrättelser som skapades efter dess införande). Rapporten kommer huvudsakligen att fokusera på de underrättelser som Arbetsförmedlingen har lämnat som haft underrättelseorsak med åtgärdsgrund i 43–43 b §§ ALF. Det betyder att de underrättelser som faller under 9 § ALF inte kommer att analyseras djupare. Detta delvis på grund av de oklarheter i registreringen som uppdragats under arbetets gång för dessa. Underrättelser om att den sökande avvisat jobbgarantin för ungdomar, 11 § ALF, lämnas ofta med angiven åtgärdsgrund i 43 a § och ingår av den anledningen i de delar av rapporten som fokuserar på underrättelser enligt 43–43 b §§. Särskilt fokus kommer också att ligga på underrättelser gällande 43 § ALF, som utgör den överväldigande delen av underrättelser med åtgärdsgrund i 43–43 b §§.

I rapporten redovisas underrättelser som Arbetsförmedlingen har lämnat till arbetslöshetskassorna under 2014 och det första kvartalet 2015. Eftersom meddelandebanken infördes först i mitten av april 2014 innebär det att en inte obetydlig andel av de personer som har fått underrättelse före mitten av april 2014 inte är aktuella för någon sanktion eftersom de inte ansökt om arbetslöshetsersättning. IAF har valt att i delar av kapitel 4 dela upp underrättelserna på om den sökande fick ersättning nära händelsen som föranledde underrättelsen eller inte. Detta har definierats utifrån om den sökande fått arbetslöshetsersättning någon gång under perioden med början två veckor innan och med slut två veckor efter händelsen eller när det gäller att aktivitetsrapporten inte har lämnats i tid om den sökande har fått ersättning under den månad som aktivitetsrapporten gäller. I övriga delar av rapporten görs ingen sådan uppdelning, vilket man bör tänka på vid jämförelser med den förra rapporten.

¹¹ Här ingår även arbetssökande som har uppgett att de är anslutna till och har för avsikt att söka arbetslöshetsersättning från arbetslöshetskassan Alfa.

¹² Sökandekategorierna 11, 21, 22, 23, 97 eller 98.

I rapporten inkluderas beslut fattade i omprövningsärenden till skillnad mot den förra rapporten som använde den åtgärd som fanns registrerad före en eventuell omprövning av ärendet. Dessa ärenden är dock förhållandevis få.¹³

Siffrorna för det första kvartalet 2015 är lite mer osäkra eftersom det vid datauttagets datum kan förekomma att en del underrättelser som Arbetsförmedlingen har lämnat ännu inte har fått någon åtgärd registrerad hos en arbetslöshetskassa och därför inte är med i rapporten.

Den 1 mars 2015 infördes nya regler om sanktioner för personer som får aktivitetsersättning, som liknar de regler som infördes 1 september 2013 för personer med arbetslöshetsersättning. I denna rapport ingår inte sådana underrättelser eftersom prövningen av dem sker inom Arbetsförmedlingen och inte hos arbetslöshetskassorna.¹⁴

¹³ Det rör sig om cirka 0,6 procent av alla underrättelser med underrättelseorsak i 43–43 b §§ ALF lämnade under 2014 och första kvartalet 2015.

¹⁴ Förordning (1996:1100) om aktivitetsstöd.

2 Regelverk

Arbetsförmedlingen ska kontrollera att de som söker arbetslöshetsersättning står till arbetsmarknadens förfogande på det sätt som lagar, förordningar och föreskrifter anger. Om arbetsförmedlaren kan anta att en arbetssökande som får eller begär arbetslöshetsersättning inte uppfyller de allmänna villkoren enligt 9 § eller 11 §, eller inte följer reglerna enligt 43–43 b §§ ALF ska arbetsförmedlaren skyndsamt underrätta arbetslöshetskassan, enligt förordningen (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. Arbetslöshetskassorna utreder sedan och fattar beslut om en eventuell sanktion eller annan åtgärd.

Nedan finns en full beskrivning av de allmänna villkoren (9 §) och reglerna kring arbetssökande (43 §), förlängande av arbetslöshet (43 a §) och orsakande av sin arbetslöshet (43 b §). Dessutom redovisas reglerna kring arbetslöshetskassornas uppgiftsskyldighet till IAF.

2.1 Lag (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF)

Allmänna villkor för rätt till ersättning (9 och 11 §§)

9 §

Rätt till ersättning vid arbetslöshet har en sökande som

1. är arbetsför och oförhindrad att åta sig arbete för en arbetsgivares räkning minst 3 timmar varje arbetsdag och i genomsnitt minst 17 timmar i veckan,
2. är anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen, och
3. även i övrigt står till arbetsmarknadens förfogande.

11 §

En sökande som avvisar en anvisning till jobbgarantin för ungdomar har inte rätt till ersättning.

Varning och avstängning från rätt till ersättning (43–43 b §§)

43 §

En sökande ska varnas om han eller hon

1. utan godtagbart skäl inte medverkat till att upprätta en individuell handlingsplan,
2. utan godtagbart skäl inte lämnat en aktivitetsrapport till den offentliga arbetsförmedlingen inom utsatt tid,
3. utan godtagbart skäl inte besökt eller tagit kontakt med den offentliga arbetsförmedlingen eller en kompletterande aktör vid överenskommen eller på annat sätt beslutad tidpunkt,
4. utan godtagbart skäl inte sökt anvisat lämpligt arbete, eller

5. inte aktivt sökt lämpliga arbeten.

Om sökanden missköter arbetssökandet enligt första stycket vid upprepade tillfällen inom samma ersättningsperiod, ska han eller hon stängas av från rätt till ersättning.

Avstängningstiden ska vara 1 ersättningsdag vid det andra tillfället, 5 ersättningsdagar vid det tredje tillfället och 10 ersättningsdagar vid det fjärde tillfället. Vid ett femte fall av misskötsamhet under ersättningsperioden, har sökanden inte rätt till ersättning förrän han eller hon på nytt uppfyllt ett arbetsvillkor.

43 a §

En sökande ska stängas av från rätt till ersättning i 5 ersättningsdagar, om han eller hon utan godtagbart skäl

1. avvisat ett erbjudet lämpligt arbete,
2. genom sitt uppträdande uppenbarligen vållat att en anställning inte kommit till stånd, eller
3. avvisat en anvisning till ett arbetsmarknadspolitiskt program för vilket aktivitetsstöd lämnas.

Om sökanden förlänger tid i arbetslöshet enligt första stycket i anslutning till eller inom samma ersättningsperiod, ska han eller hon stängas av från rätt till ersättning i 10 ersättningsdagar vid det andra tillfället och i 45 ersättningsdagar vid det tredje tillfället. Om något sådant förhållande upprepas en fjärde gång under samma ersättningsperiod, har sökanden inte rätt till ersättning förrän han eller hon på nytt uppfyllt ett arbetsvillkor.

43 b §

En sökande ska stängas av från rätt till ersättning i 45 ersättningsdagar, om han eller hon

1. utan giltig anledning lämnat sitt arbete,
2. på grund av otillbörligt uppförande skilts från sitt arbete,
3. utan giltig anledning lämnat ett arbetsmarknadspolitiskt program för vilket aktivitetsstöd lämnas, eller
4. uppträtt på ett sådant sätt att den offentliga arbetsförmedlingen återkallat en anvisning till ett arbetsmarknadspolitiskt program för vilket aktivitetsstöd lämnas.

Den sökande ska dock stängas av i 20 ersättningsdagar om det är sannolikt att arbetet skulle ha varat högst 10 dagar eller om programmet skulle ha pågått i högst 10 dagar.

Om sökanden orsakar sin arbetslöshet enligt första stycket en andra gång i anslutning till eller inom samma ersättningsperiod, ska han eller hon på nytt stängas av från rätt till ersättning enligt första eller andra stycket. Om något sådant förhållande upprepas en tredje gång under samma ersättningsperiod, har sökanden inte rätt till ersättning förrän han eller hon på nytt uppfyllt ett arbetsvillkor.

2.2 Lag (1997:239) om arbetslöshetskassor (LAK)

Tillsyn (90 §)

90 §

En arbetslöshetskassa skall för tillsyn och uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen lämna uppgifter enligt vad regeringen eller efter regeringens bemyndigande Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen föreskriver.

En arbetslöshetskassa är skyldig att lämna inspektionen tillträde till föreningsstämman och styrelsesammanträdena. Lag (2002:543).

2.3 Förordning (1997:836) om arbetslöshetskassor

Skyldighet att lämna uppgifter (7 §)

7 §

En arbetslöshetskassa ska omedelbart lämna Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen en kortfattad redogörelse för kassans beslut i fall som avses i 43–43 b §§ lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Detsamma gäller även i andra fall där rätten till ersättning har ifrågasatts och därför prövats särskilt och i övriga fall då utbetalad ersättning återbetalats eller ska återbetalas till arbetslöshetskassan. Inspektionen får dock befria en kassa från denna skyldighet. Förordning (2013:681).

3 Arbetslöshetskassornas registrering och intervjuer

Under uppdragets gång har IAF genom kontakter med arbetslöshetskassorna fått indikationer på att registreringen i samband med underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt kan ha varit felaktig hos en del arbetslöshetskassor. Med anledning av den inkomna informationen har IAF sammanställt listor som har erbjudits arbetslöshetskassorna med ett antal ärenden¹⁵ som IAF har ansett indikerade att de kan ha varit felregistrerade och har gått ut med kompletterande frågor (se bilaga 1) till respektive arbetslöshetskassa. De planerade intervjuerna med arbetslöshetskassorna har därmed till stor del kommit att fokusera på frågor kring registreringen av ärenden i ärendehanteringssystemet ÄGA (se bilaga 2). Detta för att försöka utröna hur stora problemen med uppgifterna är och för att åstadkomma en diskussion mellan arbetslöshetskassorna med målet att uppnå en enhetlighet i hur registreringen utförs.

3.1 Registrering i ärendehanteringssystemet ÄGA

Arbetslöshetskassorna handlägger underrättelser från Arbetsförmedlingen i sitt ärendehanteringssystem, ÄGA. I ÄGA registrerar handläggarna vad som har skett med ett ärende genom att registrera ett ärendebeslut. Det beslut som arbetslöshetskassan fattar är inte beroende av den registrering som görs i ÄGA. Det innebär att det rent praktiskt är möjligt att registrera en annan åtgärd än den som faktiskt har vidtagits i ärendet. De ärendebeslut som handläggaren kan registrera finns dokumenterade i SO:s ÄGA-handbok. Beskrivningen är där (vissa mindre formateringsändringar har gjorts):

A – Kassen beslutar att skäl för sanktion saknas
= Ärendebeslut "Bifall" i ÄGA

B – Beslut om sanktion
= Ärendebeslut "Avslag" eller "Delvis bifall" (om kassen på något sätt tillmötesgått sökandens yrkande) i ÄGA samt tillhörande registrering av avstängning eller avslag.

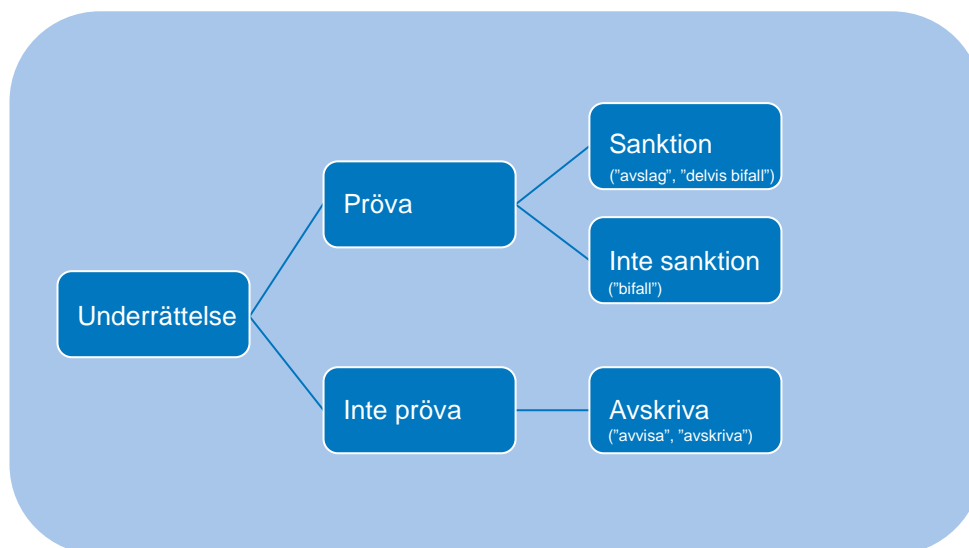
C – Prövning har inte skett p.g.a.:

1. Ej ersättningssökande/ersättningsberättigad = Ärendebeslut "Avskriva" i ÄGA
2. Ej medlem i kassen = Ärendebeslut "Avvisa" i ÄGA

I denna rapport betecknar IAF ärendebesluten "avslag" och "delvis bifall" som **sanktion**, "bifall" som **ingen sanktion** samt "avskriva" och "avvisa" som **avskriva**.

¹⁵ Totalt för samtliga arbetslöshetskassor rörde det sig om 18 403 underrättelser.

Figur 3.1. De åtgärder som en arbetslöshetskassa kan registrera i samband med underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt.

När arbetslöshetskassan tar emot en underrättelse från Arbetsförmedlingen ska arbetslöshetskassan utreda om det är aktuellt att **pröva** ärendet eller inte. Om ärendet inte prövas så avskrivs det. Om ärendet prövas så kan arbetslöshetskassan fatta beslut om att tilldela en sanktion eller att inte tilldela en sanktion.

I denna rapport kommer följande definitioner att användas:

Prövade underrättelser är de underrättelser där arbetslöshetskassan fattat beslut om sanktion eller inte sanktion.

Prövningsgrad är andelen prövade underrättelser av alla underrättelser som Arbetsförmedlingen skickat.

Sanktionsgrad är andelen sanktioner av alla prövade underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt.

3.1.1 Dokumentation, beslutsstöd och handläggare

SO har en informationsdatabas som benämns SO:s beslutsstöd. I beslutsstödet återfinns exempelvis domar, IAF:s föreskrifter och SO:s handläggare. SO:s handläggare är ett förslag till arbetsrutin för arbetslöshetskassornas handläggare och syftar till att vara vägledande.

Utdraget ur ÄGA-handboken ovan har IAF använt och refererat till som SO:s beslutsstöd i de intervjuer som hållits med samtliga arbetslöshetskassor. Innan regeländringarna 1 september 2013 fanns det också ett handläggare som tog upp hanteringen av underrättelser från Arbetsförmedlingen om ifrågasatt ersättningsrätt. Sedan de nya reglerna infördes har däremot inte SO gett ut något nytt handläggare för Arbetsförmedlingens underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt. Utöver ÄGA-handboken finns även ett antal försäkringsmeddelanden från SO som bland annat ger rekommendationer för hantering av några olika typer av ärenden.

3.2 Intervjuer med arbetslöshetskassorna

Detta avsnitt sammanfattar delar av vad som kom fram under intervjuerna med arbetslöshetskassorna som hölls i april 2015 med anledning av denna rapport.

3.2.2 Vägledning, rutiner och vikten av registrering

Under intervjuerna uppgav nästan samtliga arbetslöshetskassor att de följer eller försöker följa SO:s beslutsstöd. Under intervjuerna uppgav flera arbetslöshetskassor att beslutsstödet inte ger tillräcklig vägledning vad gäller registreringen. Vidare uppgav flera arbetslöshetskassor att det finns ett behov av ett handläggare för underrättelser från Arbetsförmedlingen om ifrågasatt ersättningsrätt sedan de nya reglerna infördes för att registreringen ska bli mer enhetlig mellan arbetslöshetskassorna. Flera arbetslöshetskassor efterfrågade mer vägledning om hur registreringen ska gå till och en förklaring till varför registreringen ska ske på ett visst sätt. Flera arbetslöshetskassor framförde också att ett problem med ÄGA är att handläggarna kan registrera ett annat ärendebeslut än den åtgärd som faktiskt vidtagits i ärendet. Flera arbetslöshetskassor uppgav också att deras fokus har legat på att beslutet ska bli korrekt och mindre på att registreringen ska bli korrekt samt att det inte varit tydligt att registreringen är viktig.

Under intervjuerna har även framkommit att det finns ett antal situationer där det för åtminstone några arbetslöshetskassor varit oklart hur de ska registrera ärendena och där arbetslöshetskassorna verkar ha registrerat olika. Det har bland annat rört sig om ärenden som tidigare sköttes genom på- och avanmälan hos Arbetsförmedlingen, men som sedan regelförändringarna 1 september 2013 istället sker via underrättelser, med underrättelseorsak enligt 9 § ALF, till arbetslöshetskassorna. Andra oklara situationer som framkommit har rört bland annat registreringen i samband med sammanläggning av underrättelser som

inkommit på samma person under en kortare tid, s.k. buntning, och registreringen i samband med att Arbetsförmedlingen har återtagit en tidigare lämnad underrättelse. Det framkom även att ett antal arbetslöshetskassor inte kunde se någon situation då ärendebeslutet "delvis bifall" kan användas och flera arbetslöshetskassor undrade om alla arbetslöshetskassor registrerar "avskriva" i samma situationer. Flera arbetslöshetskassor uppgav att beslutsstödet inte täcker in alla de situationer då "avskriva" används.

I intervjuerna framkom även att arbetslöshetskassorna har ett behov av att förhindra att arbetslöshetsersättning utgår felaktigt när kassakort kommit in vid ett senare tillfälle och att arbetslöshetskassorna löser detta på lite olika sätt i ärendehanteringssystemet.¹⁶

3.2.3 Arbetslöshetskassornas registrering och statistik

Under intervjuerna framkom att arbetslöshetskassorna tidigare inte har haft samma rutiner för buntning. I oktober 2014 utgav SO ett försäkringsmeddelande med rekommendationer om hur sådana ärenden bör hanteras hos arbetslöshetskassorna. I intervjuerna uppgav nästan samtliga arbetslöshetskassor att de nu följer SO:s rekommendation, men att en del av dem hade hanterat sådana ärenden annorlunda innan rekommendationen utkom. En arbetslöshetskassa uppgav att de lägger samman underrättelser under kommunikeringstiden istället för fram tills ett beslut har fattats och att de inte plockar upp nästa underrättelse till prövning om den första faller.

Under intervjuerna framkom att några arbetslöshetskassor har registrerat alla eller nästan alla "bifall" som "avskriva" och att handläggarna på någon arbetslöshetskassa i stor utsträckning har registrerat "bifall" istället för "avskriva", vilket upptäcktes i samband med den information som IAF har skickat ut inför intervjuerna. Utöver det uppgav flera andra arbetslöshetskassor att det ibland förekommer att "bifall" registreras som "avskriva" och tvärtom. Några arbetslöshetskassor uppgav i samband med det att felregistreringar av det slaget kan ske i arbetet, men att de inte har korrigerats eftersom det är krångligt att göra i ÄGA och eftersom handläggarna inte har trott att det är så viktigt.

3.2.4 Arbetslöshetskassornas rutiner och åtgärder

Flera arbetslöshetskassor uppgav att de efter kontakterna de haft med IAF inom ramen för detta uppdrag har uppmärksammat sina handläggare på vikten av att registrera rätt. Under intervjuerna framkom att det fanns flera arbetslöshetskassor som inte gjorde regelbundna internkontroller av registreringen i samband med underrättelser från Arbetsförmedlingen om ifrågasatt ersättningsrätt. En del andra arbetslöshetskassor uppgav att de tittat även på registreringen av sådana ärenden när det blivit aktuellt som en del av deras interngranskning och en del

¹⁶ En arbetssökande har nio månader på sig att lämna in kassakort.

arbetslöshetskassor att de kontrollerade statistiken i Qlikview¹⁷, så att den verkar rimlig samt en del arbetslöshetskassor att de rättade registreringen av ärenden som hamnar på fellistan som genereras i Qlikview. Det fanns flera arbetslöshetskassor som uppgav att de inte hade som rutin att registrera om ärenden som de upptäcker är felaktigt registrerade, och flera arbetslöshetskassor som uppgav att de registrerade om vid sådana tillfällen.

3.2.5 Arbetslöshetskassornas kommunikering och skillnader i sanktionsgrad

Samtliga arbetslöshetskassor uppgav att de kommunicerar med den sökande innan de fattar ett beslut i ärendet. Under intervjuerna uppgav de flesta arbetslöshetskassorna att deras kommunikeringstid, den tid den sökande har på sig att yttra sig i ärendet, var 10 eller 14 dagar. Den arbetslöshetskassa som uppgav den kortaste kommunikeringstiden uppgav att de hade 7 dagar. Nästan samtliga arbetslöshetskassor uppgav också att de arbetat med utformningen av kommunikeringsbrevet i syfte att göra det lättare för den sökande att ta till sig informationen.

På frågan om varför sanktionsgraden skiljer sig åt mellan arbetslöshetskassorna uppgav dessa att en anledning skulle kunna vara att andelen sökande som svarar på kommunikeringen varierar mellan arbetslöshetskassorna. En annan tänkbar anledning som framkom var att bedömningen kan ha skiljt sig åt mellan arbetslöshetskassorna i framförallt svårbedömda fall, till exempel vad som utgör godtagbara skäl att inte lämna in aktivitetsrapporten i tid, och att de fallen har varit ganska vanliga. I samband med det uppgav en arbetslöshetskassa att det i dessa fall vore bra med mer vägledning eftersom de ansåg att man snabbt har landat i vad de tyckte är moralfrågor. Andra möjliga förklaringar som framfördes under intervjuerna var att medlemskategorierna skiljer sig åt mellan arbetslöshetskassorna, där de sökande bland annat kan ha olika förutsättningar att ta till sig informationen från Arbetsförmedlingen, att sanktionsgraden kunde ha ett samband med mängden underrättelser arbetslöshetskassan hanterade, att Arbetsförmedlingens engagemang kunde skilja sig åt beroende på vilken arbetslöshetskassa den sökande tillhör och att registreringen kunde skilja sig åt mellan arbetslöshetskassorna.

Under intervjuerna uppgav några arbetslöshetskassor att nästan alla deras sökande svarade på kommunikeringen, andra arbetslöshetskassor att ungefär hälften svarade och andra arbetslöshetskassor att det var få som svarade. Flera arbetslöshetskassor uppgav att de inte har bevakat frågan om skillnader i sanktionsgrad mellan arbetslöshetskassorna och flera andra arbetslöshetskassor uppgav att de bland annat har undersökt hur de ligger i förhållande till de andra arbetslöshetskassorna i samband med rapporter från IAF.

¹⁷ Qlikview är arbetslöshetskassornas dataprogram för att ta fram uppgifter från ÄGA.

3.3 IAF:s bedömning av tillförlitligheten avseende uppgifterna i denna rapport

Inför intervjuerna har IAF tagit fram listor på underrättelser där IAF har bedömt att det kunde röra sig om eventuella felregistreringar hos arbetslöshetskassorna. Nedan redovisas antalet underrättelser och hur stor andel av underrättelserna lämnade under andra till fjärde kvartalet 2014 som indikerat felregistrering som dels fanns inför intervjuerna, dels som kvarstår vid författandet av denna rapport, omkring tre månader senare. Underrättelser skickade med underrättelseorsak enligt 9 § ALF har uteslutits nedan eftersom det under intervjuerna framkom att arbetslöshetskassorna har registrerat dessa på olika sätt.

Tabell 3.3.1 visar antalet och andelen underrättelser som indikerat felregistrering enligt definitionerna nedan som fanns i mitten av mars 2015. Tabellen inkluderar endast underrättelser med underrättelseorsak i 43–43 b §§ ALF som kom in till arbetslöshetskassorna under perioden april till december 2014.

I tabellen nedan står

- ”fall 1” för underrättelser där *inte sanktion* finns registrerat samtidigt som det finns ett beslut om sanktion kopplat till underrättelsen
- ”fall 2” för ärenden där det registrerats som *avskrivet* samtidigt som det finns ett beslut om sanktion kopplat till underrättelsen
- ”fall 3” för ärenden där *sanktion* finns registrerat på underrättelsen samtidigt som inget beslut om sanktion finns kopplat till underrättelsen.

Tabell 3.3.1. Antal underrättelser med underrättelseorsak i 43–43 b §§ ALF som inkom april 2014–december 2014 och som indikerat felregistrering enligt de uppgifter som fanns i databaserna 13 mars 2015 (i parantes) och 11 juni 2015.

Arbetslöshetskassa	Fall 1	Fall 2	Fall 3	Under- rättelser	Andel fel
Svensk Handels	0 (14)	0 (3)	0 (12)	556 (552)	0,0 % (5,3 %)
Akademikernas	14 (13)	26 (29)	4 (178)	8 766 (8 751)	0,5 % (2,5 %)
IF Metalls	1 (236)	3 (78)	100 (125)	12 459 (12 421)	0,8 % (3,5 %)
Finans- och Försäkringsbranschens	0 (2)	1 (3)	7 (32)	725 (725)	1,1 % (5,1 %)
Journalisternas	0 (19)	0 (1)	4 (17)	357 (357)	1,1 % (10,4 %)
Pappersindustriarbetarnas	1 (2)	0 (1)	4 (21)	383 (383)	1,3 % (6,3 %)
Hamnarbetarnas	1 (0)	0 (0)	0 (1)	55 (55)	1,8 % (1,8 %)
Alfa	1 (82)	11 (79)	572 (1 264)	28 271 (28 229)	2,1 % (5,0 %)
Sveriges arbetares	1 (1)	4 (4)	10 (9)	439 (436)	3,4 % (3,2 %)
Lärarnas	106 (107)	7 (7)	1 (35)	2 920 (2 918)	3,9 % (5,1 %)
STs	5 (8)	1 (1)	35 (58)	1 050 (1 043)	3,9 % (6,4 %)
SEKO:s	4 (134)	21 (17)	140 (233)	3 367 (3 362)	4,9 % (11,4 %)
Elektrikernas	0 (2)	1 (7)	25 (29)	509 (505)	5,1 % (7,5 %)
Ledarnas	2 (2)	2 (2)	65 (62)	1 276 (1 255)	5,4 % (5,3 %)
Vision	1 (40)	4 (13)	119 (158)	2 286 (2 281)	5,4 % (9,3 %)
Säljarnas	0 (2)	2 (4)	16 (21)	327 (325)	5,5 % (8,3 %)
Småföretagarnas	17 (15)	36 (37)	233 (237)	4 559 (4 554)	6,3 % (6,3 %)
GS	79 (80)	10 (17)	60 (122)	2 183 (2 170)	6,8 % (10,1 %)
Fastighets	19 (19)	42 (44)	179 (181)	3 311 (3 302)	7,2 % (7,4 %)
Hotell- och Restauranganställdas	117 (116)	23 (23)	383 (383)	7 062 (7 055)	7,4 % (7,4 %)
Byggnadsarbetarnas	2 (5)	23 (31)	470 (548)	6 078 (6 047)	8,1 % (9,7 %)

Kommunalarbetarnas	128 (125)	754 (789)	1 847 (1 831)	30 261 (30 134)	9,0 % (9,1 %)
Transportarbetarnas	243 (245)	29 (28)	314 (360)	6 187 (6 171)	9,5 % (10,3 %)
Unionens	799 (812)	171 (178)	761 (801)	17 946 (17 879)	9,6 % (10,0 %)
Livsmedelsarbetarnas	0 (1)	1 (3)	354 (356)	1 963 (1 956)	18,1 % (18,4 %)
Handelsanställdas	194 (193)	20 (21)	1 817 (1 808)	9 655 (9 627)	21,0 % (21,0 %)
Sveriges Entreprenörers	0 (0)	0 (0)	8 (9)	38 (38)	21,1 % (23,7 %)
Skogs- och Lantbrukstjänstemännens	11 (12)	0 (0)	1 (1)	41 (39)	29,3 % (33,3 %)
Samtliga	1 746 (2 287)	1 192 (1 420)	7 529 (8 892)	153 030 (152 570)	6,8 % (8,3 %)

I parantes visas det antal och den andel av underrättelserna som indikerade felregistreringar inför intervjuerna med arbetslöshetskassorna avgränsat till underrättelseorsaker i 43–43 b §§.

I jämförelse med de listor, baserade på ett datauttag 13 mars 2015, som har tillhandahållits arbetslöshetskassorna inför intervjuerna har IAF konstaterat att flera kassor har korrigerat registreringen av en mängd underrättelser. Samtidigt verkar andra arbetslöshetskassor, baserat på ett datauttag 11 juni 2015, inte ha korrigerat registreringen.

Av tabell 3.3.1 framgår att Svensk Handels arbetslöshetskassa har korrigerat samtliga ärenden. I samband med att listorna med potentiellt felregistrerade ärenden gick ut till kassorna framkom från flera arbetslöshetskassor att det efter korrigeringar har kvarstått ett antal fall i den sista kolumnen, "fall 3", som enligt arbetslöshetskassorna ser rätt registrerade ut i ÅGA. För några av arbetslöshetskassorna utgjorde sådana ärenden en stor del av de ärenden som kvarstod enligt tabell 3.3.1. Detta får stor inverkan på andelen underrättelser som indikerade felregistrering framförallt för Sveriges Entreprenörers arbetslöshetskassa. Samtliga av deras kvarstående ärenden uppgavs vara av sådan art och dessa utgjorde en relativt stor andel av deras underrättelser med underrättelseorsak i 43–43 b §§ för perioden.

Den totala andelen fel minskade från 8,3 procent till 6,8 procent. Att andelen inte minskade mer beror till stor del på att vissa stora arbetslöshetskassor inte rättade upp sina ärenden.

Tabell 3.3.1 utgör inte en heltäckande bild av antalet ärenden som kan vara felregistrerade. Framförallt de ärenden där *avskrivna* registrerats som *inte sanktion* eller *inte sanktion* registrerats som *avskrivna* täcks inte in av tabellen. Under intervjuerna framkom att några arbetslöshetskassor registrerade *avskrivna* och *inte sanktion* otillfredsställande.

Tabell 3.3.2 visar hur stor andel av underrättelserna som ledde fram till *sanktion*, *inte sanktion* och *avskrivna* för respektive arbetslöshetskassa för underrättelser som Arbetsförmedlingen lämnade i april–december 2014.

Tabell 3.3.2. Andel sanktion, inte sanktion och avskrivna för underrättelser med underrättelseorsak i 43–43 b §§ ALF lämnade april 2014–december 2014.

Arbetslöshetskassa	Prövade		Inte prövade
	Sanktion	Inte sanktion	Avskrivna
Livsmedelsarbetarnas	55,1 %	0,3 %	44,6 %
Elektrikernas	48,7 %	0,6 %	50,7 %
Sveriges Entreprenörers	60,5 %	2,6 %	36,8 %
Journalisternas	45,1 %	4,2 %	50,7 %
Pappersindustriarbetarnas	48,3 %	4,7 %	47,0 %
IF Metalls	51,9 %	5,6 %	42,5 %
Svensk Handels	46,9 %	5,8 %	47,3 %
Vision	48,6 %	5,9 %	45,5 %
Kommunalarbetarnas	39,3 %	7,0 %	53,6 %
Ledarnas	50,6 %	7,1 %	42,2 %
Fastighets	43,7 %	8,5 %	47,8 %
STs	39,8 %	10,1 %	50,1 %
Unionens	52,1 %	10,6 %	37,3 %
Småföretagarnas	55,9 %	10,7 %	33,5 %
Sveriges arbetares	44,6 %	10,7 %	44,6 %
GS	44,4 %	11,1 %	44,5 %
Alfa	30,1 %	11,7 %	58,2 %
SEKO:s	43,8 %	11,9 %	44,3 %
Lärarnas	43,8 %	12,1 %	44,2 %
Finans- och Försäkringsbranschens	56,7 %	13,2 %	30,1 %
Säljarnas	49,8 %	14,1 %	36,1 %
Handelsanställdas	45,5 %	15,6 %	38,8 %
Transportarbetarnas	39,2 %	16,6 %	44,3 %
Hotell- och Restauranganställdas	46,3 %	16,6 %	37,1 %
Byggnadsarbetarnas	34,9 %	20,3 %	44,8 %
Akademikernas	35,3 %	24,1 %	40,7 %
Hamnarbetarnas	45,5 %	27,3 %	27,3 %
Skogs- och Lantbrukstjänstemännens	12,2 %	51,2 %	36,6 %
Samtliga	42,0 %	11,4 %	46,6 %

Från tabell 3.3.2 kan utläsas att några arbetslöshetskassor har förhållandevis få beslut registrerade som *inte sanktion*. Under intervjuerna framkom att Elektrikernas, Livsmedelsarbetarnas och Sveriges Entreprenörers arbetslöshetskassor tidigare har registrerat *inte sanktion* som *avskriven* eller tvärtom i vidare omfattning. Till viss del kan detta även gälla Fastighets och SEKO:s arbetslöshetskassor. Med anledning av det har dessa arbetslöshetskassors siffror bedömts vara osäkra för perioden.

Flera kassor var vid tidpunkten för datauttaget inte färdiga med att gå igenom de listor som IAF har tillhandahållit, men har uppgett att de arbetar med att korrigera registreringer. Flera arbetslöshetskassor uppgav också att de har informerat eller utbildat handläggare med anledning av vad som har framkommit under arbetet med rapporten, vilket kan leda till en mer enhetlig registrering framöver.

I kontakter med arbetslöshetskassorna och deras samorganisation har framkommit att arbetet med ett handläggarsöd för underrättelser från Arbetsförmedlingen om ifrågasatt ersättningsrätt pågår. Efter intervjuerna med arbetslöshetskassorna har ett möte anordnats mellan SO och IAF där IAF har sammanfattat vad som framkom under samtalen med arbetslöshetskassorna. I samband med mötet med SO informerades IAF om att det tilltänkta handläggarsödet kommer att utökas med anledning av de frågor som uppkommit i samband med uppdraget och att handläggarsödet beräknas vara färdigt senast tidigt hösten 2015. SO har också meddelat att de kommer att ta upp frågan om registrering i samband med sin utbildning av handläggare.

IAF har gjort bedömningen att de arbetslöshetskassor som har mindre än 6 procent andel fel i tabell 3.3.1 och som inte uppgav att de tidigare under perioden haft större problem i registreringen av *inte sanktion* och *avskriva* har mer tillförlitliga uppgifter utifrån vad IAF har undersökt i denna rapport. IAF anser att uppgifterna sammantaget för samtliga arbetslöshetskassor på en övergripande nivå är tillräckligt rättvisande för att sammanställa. I jämförelser av prövnings- och sanktionsgraden mellan arbetslöshetskassorna kommer dock enbart de arbetslöshetskassor som har uppfyllt kriterierna ovan att inkluderas. Övriga arbetslöshetskassor anser IAF ha alltför osäkra uppgifter för perioden.

4 Utvecklingen januari 2014–mars 2015

Detta kapitel redovisar och analyserar antalet underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt som Arbetsförmedlingen lämnade till arbetslöshetskassorna januari 2014–mars 2015. Vidare redovisas prövnings- och sanktionsgraden för dessa (beskrivningar av begreppen finns i avsnitt 3.1).

IAF har bedömt att de uppgifter som finns i detta kapitel är tillräckligt tillförlitliga för att redovisas eftersom ingen uppdelning görs på arbetslöshetskassorna.

Antalet underrättelser kommer att redovisas både för underrättelser med underrättelseorsaker som har åtgärdsgrund i 9 § och 43–43 b §§ ALF, medan resterande delar av kapitlet kommer att fokusera på underrättelser som gäller 43–43 b §§.

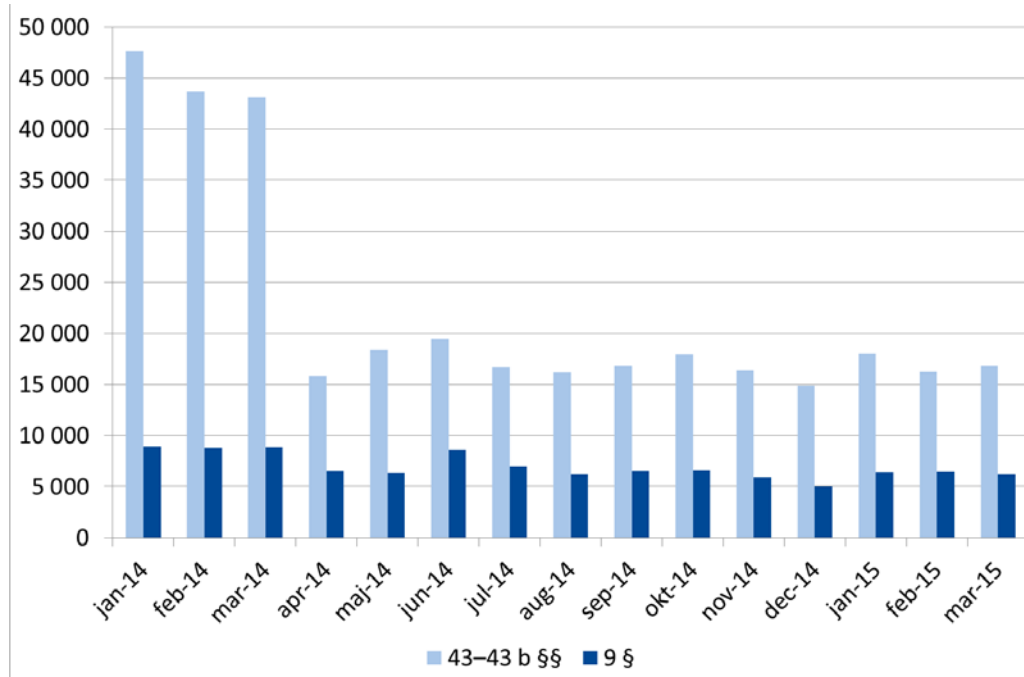
IAF har i avsnitt 4.2 och 4.3 samt till viss del avsnitt 4.1 av det här kapitlet valt att fördela underrättelserna efter om de avsåg personer som fick arbetslöshetsersättning eller inte. IAF har valt att klassificera detta utifrån om underrättelsen gällt en sökande som fått arbetslöshetsersättning under ett intervall med början två veckor före till två veckor efter händelsen som föranledde underrättelsen. För underrättelser som gällde att aktivitetsrapporten inte lämnats i tid används istället om den sökande fått ersättning någon gång under de veckor som utgör månaden för vilken aktivitetsrapporten gäller. I mitten av april 2014 infördes den så kallade meddelandebanken, varifrån underrättelser skickas först då ett kassakort kommer in.

En sökande som inte fått ersättning nära händelsen kan ändå i vissa fall tilldelas en sanktion om han eller hon är beviljad en ersättningsperiod. Till exempel kan det röra sig om att personen haft en längre pågående avstängning som har medfört att ingen ersättning har betalats ut även om personen har skickat in kassakort för den aktuella händelsedagen. Det kan även röra sig om fall då sökanden har haft ett avslag av ersättningsrätten enligt 9 eller 11 §§ ALF. En annan förklaring till att en sökande utan ersättning har fått en sanktion kan vara fall då arbetslöshetskassan har registrerat ärendet felaktigt.

4.1 Antal underrättelser

Detta avsnitt redovisar och analyserar antal lämnade underrättelser under perioden uppdelat på om underrättelseorsaken gällde 9 § eller 43–43 b §§ ALF samt andelen av underrättelserna gällande 43–43 b §§ ALF där personen fått arbetslöshetsersättning.

Figur 4.1.1. Antal underrättelser uppdelat på underrättelseorsak, januari 2014–mars 2015.

Med regelförändringarna den 1 september 2013 ökade antalet underrättelser kraftigt och även andelen av underrättelserna där personen fick arbetslöshetsersättning minskade betydligt. Det skickades under en period väldigt många underrättelser på personer som inte var aktuella för sanktion eftersom de inte ansökt om arbetslöshetsersättning.¹⁸

Figur 4.1.1 visar att efter införandet av meddelandebanken i mitten av april 2014, så har antalet underrättelser som kommer fram till arbetslöshetskassorna halverats. Antalet underrättelser som arbetsförmedlarna lämnade till meddelandebanken var dock ungefär detsamma innan och efter meddelandebankens införande¹⁹.

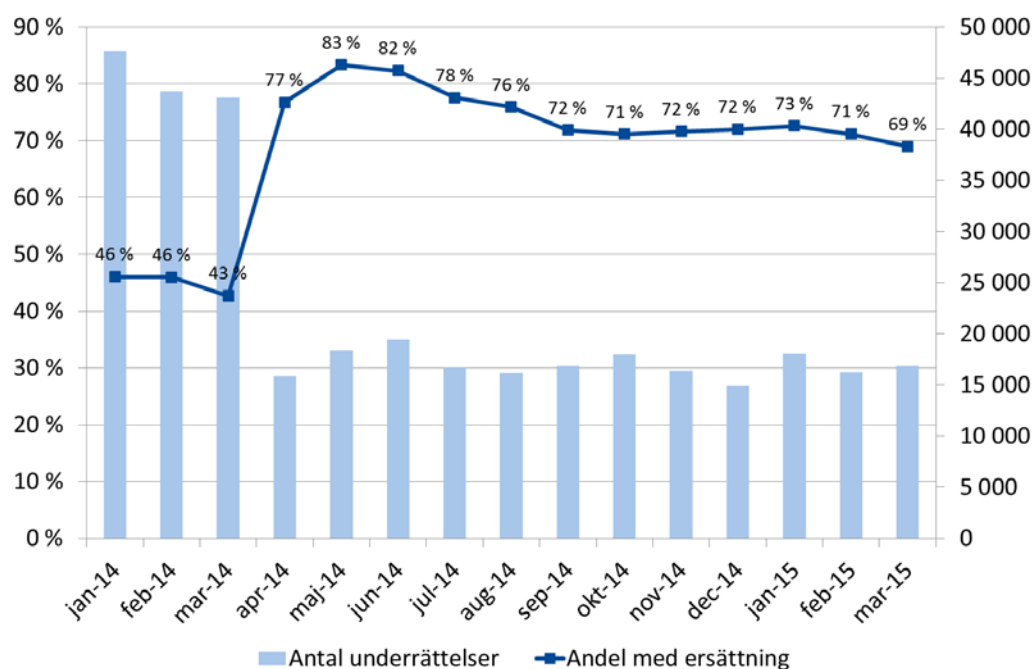
¹⁸ Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

¹⁹ Arbetsförmedlingens underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, 2014 och första kvartalet 2015, IAF 2015:16.

Innan meddelandebanken skickades totalt omkring 50 000–60 000 underrättelser per månad, vilket minskade till omkring 20 000–30 000 per månad från och med april 2014. Under perioden var det totala antalet underrättelser som störst under januari 2014 (56 592 stycken) och som minst under december månad 2014 (19 870 stycken). Uppdelat på underrättelseorsak kan utläsas att minskningen av antalet underrättelser som arbetslöshetskassorna fått att hantera framförallt gällde underrättelser avseende 43–43 b §§. Antalet underrättelser med åtgärdsgrund i 43–43 b §§ varierade under perioden mellan cirka 15 000 och 48 000. När det gäller underrättelser avseende 9 § var minskningen något mindre och under perioden varierade antalet underrättelser mellan cirka 5 000 och 9 000.

Resterande delar av avsnittet kommer fokusera på underrättelser med underrättelseorsaker som har åtgärdsgrund i 43–43 b §§ ALF.

Figur 4.1.2. Antal underrättelser med underrättelseorsak i 43–43 b §§ ALF samt andelen av dem där sökanden har haft arbetslöshetsersättning, januari 2014–mars 2015.

Efter meddelandebankens införande har andelen underrättelser där sökanden fått arbetslöshetsersättning ökat till nivåer närmare de som rådde innan det nya regelverkets införande.²⁰ Detta innebär att meddelandebanken har lyckats minska antalet underrättelser där personen inte varit aktuell för sanktion eftersom

²⁰ Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

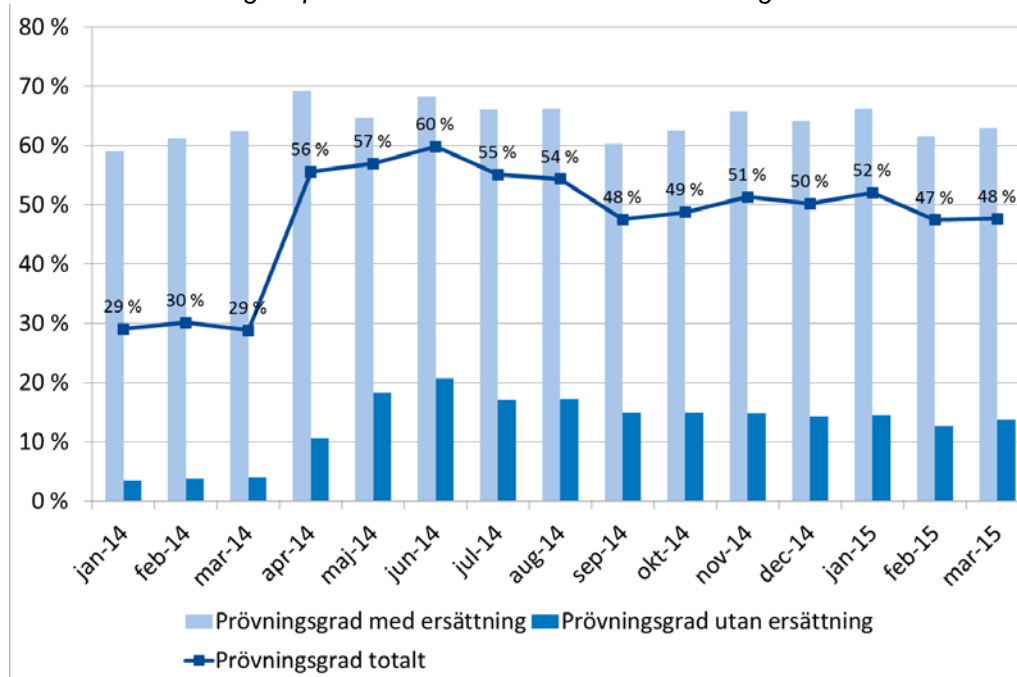
personen inte ansökt om arbetslöshetsersättning och därigenom minskat arbetsbelastningen hos arbetslöshetskassorna.

Andelen underrättelser där den sökande fick arbetslöshetsersättning var som högst i maj 2014 (83 procent) och som längst i mars 2014 (43 procent). Anledningen till att andelen sjunkit över tid efter införandet av meddelandebanken för att sedan stabiliseras kan ha att göra med att det i början inte fanns lika många prenumerationer. Över tid har fler prenumerationer för de som skickat in kassakort de senaste 30 dagarna skapats, vilket gör att en större andel av underrättelserna har kommit att röra personer som inte har sökt ersättning för den aktuella händelsedagen, jämfört med när meddelandebanken infördes. Andelen personer som fick arbetslöshetsersättning har dock stabiliserats på en betydligt högre nivå än den som rådde mellan 1 september 2013 och mitten av april 2014.

4.2 Prövningsgrad för underrättelser

Detta avsnitt redovisar och analyserar prövningsgraden för underrättelser med angiven åtgärdsgrund i 43–43 b §§, alltså andel prövade underrättelser av alla sådana underrättelser som Arbetsförmedlingen har lämnat till arbetslöshetskassorna.

Figur 4.2. Andel prövade underrättelser januari 2014–mars 2015, uppdelat på om underrättelsen avsåg en person som fick arbetslöshetsersättning eller inte samt totalt.

De nya reglerna som infördes 1 september 2013 medförde en stor minskning av prövningsgraden både för personer med och personer utan arbetslöshetsersättning.²¹ Figur 4.2 visar att prövningsgraden ökat efter meddelandebankens införande i mitten av april 2014. Meddelandebanken har medfört att det sänds underrättelser som ska prövas i högre grad, vilket har minskat andelen *avskrivna* underrättelser.

Införandet av meddelandebanken har ökat prövningsgraden framförallt för personer utan ersättning, även om prövningsgraden för dem fortfarande är lägre än för dem med ersättning. Även prövningsgraden för personer med ersättning ökade med meddelandebanken. Det kan i kombination med att meddelandebankens införande innebar en minskning av andelen lämnade underrättelser där personen inte har arbetslöshetsersättning förklara ökningen i

²¹ Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

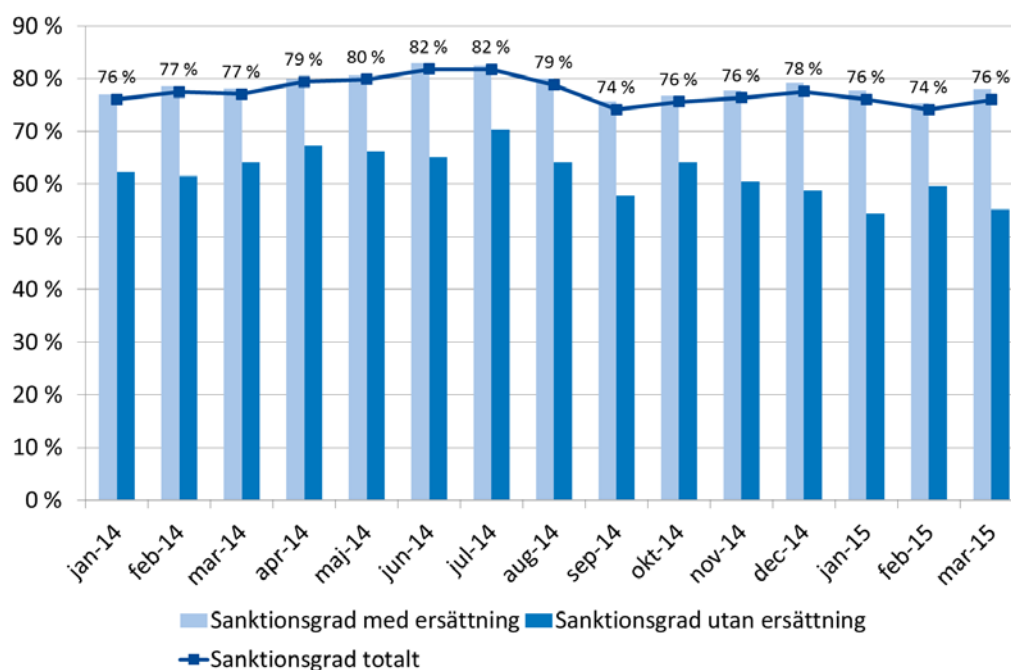
den totala prövningsgraden som skedde i april 2014. Andelen lämnade underrättelser där personen inte har arbetslöshetsersättning gick från att ha varit ungefär hälften av alla underrättelser till att utgöra omkring en fjärdedel (se figur 4.1.2).

Prövningsgraden under hela perioden varierade mellan 29 och 60 procent för samtliga underrättelser som Arbetsförmedlingen lämnade gällande 43–43 b §§ ALF. Den totala prövningsgraden var som lägst för underrättelser lämnade under januari och mars 2014 (29 procent) och som högst för underrättelser lämnade under juni 2014 (60 procent). Den totala prövningsgraden tycks ha ökat med införandet av meddelandebanken för att sedan över tid åter sjunka något. En tänkbar delförklaring är att det kan ha tagit några månader innan de prenumerationer som systemet skapar när någon skickar in kassakort stabiliserats och att det därefter kommer in något fler underrättelser på personer som inte sökt ersättning i samband med den aktuella händelsen.

4.3 Sanktionsgrad för prövade underrättelser

Detta avsnitt redovisar och analyserar andelen av de prövade underrättelserna som medfört sanktion, sanktionsgraden, för de underrättelser som Arbetsförmedlingen lämnade med angiven åtgärdsgrund i 43–43 b §§ under perioden.

Figur 4.3. Sanktionsgraden januari 2014–mars 2015, uppdelat på om underrättelsen avsåg en person som fick arbetslöshetsersättning eller inte samt totalt.

Figur 4.3 visar att den totala sanktionsgraden på månadsbasis under perioden varierat mellan 74 och 82 procent. Sanktionsgraden var som högst för underrättelser som lämnades under juni och juli 2014 (82 procent) och som lägst för underrättelser som lämnades under september 2014 och februari 2015 (74 procent). I relation till den variation i sanktionsgrad som fanns innan och i samband med införandet av de nya reglerna så är sanktionsgraden relativt stabil i jämförelse med tidigare perioder, men delvis kan det bero på att sedan de nya reglerna infördes så baseras dessa siffror på en mycket större mängd underrättelser.²² Det är svårt att uttyda någon märkbar ihållande förändring i sanktionsgraden efter införandet av meddelandebanken.

Sanktionsgraden för sökande med ersättning ligger nära den totala sanktionsgraden, både innan och efter meddelandebankens införande. För

²² Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

sökande utan ersättning är sanktionsgraden lägre och låg under perioden mellan 54 och 70 procent. Varför sanktionsgraden är lägre för de personer som inte har ersättning är oklart.

Om en ersättningssökande till exempel har fått en sanktion för att han eller hon sagt upp sig från sitt arbete, så innebär det att den sökande blir avstängd i 45 dagar men fortsätter att skicka in kassakort. Kassakorten medför att arbetslöshetskassan får underrättelser om den personen till exempel inte kommer på ett bokad besök. IAF betraktar dock inte dessa personer som ersättningstagare eftersom de kassakort de skickar in inte genererar någon utbetalning utan endast används till att avräkna dagar på deras 45 dagars sanktion.

Det är möjligt att godtagbara skäl är vanligare för personer med en pågående sanktion eller avslag av ersättningsrätten. Till exempel skulle det kunna röra sig om personer som har avslag av ersättningsrätten på grund av sjukdom, där arbetslöshetskassan skulle kunna bedöma att sjukdomen utgör ett godtagbart skäl att missa ett bokad besök eller en kontakt. Den lägre sanktionsgraden för personer utan ersättning skulle också kunna bero på ifall arbetslöshetskassorna av någon annan anledning ibland beslutar att inte tilldela en sanktion i dessa fall eller att arbetslöshetskassorna av någon anledning prövar ärenden som borde avskrivas för dessa personer och då beslutar att inte ge någon sanktion.

5 Prövnings- och sanktionsgrad uppdelad på underrättelseorsak, kön och ålder

Detta kapitel redovisar och analyserar prövnings- och sanktionsgraden uppdelat på underrättelseorsak med åtgärdsgrund i 43–43 b §§. Kapitlet avslutas med en jämförelse av prövnings- och sanktionsgrad uppdelat på kön och ålder.

5.1 Prövnings- och sanktionsgrad uppdelat på underrättelseorsak

Detta avsnitt redovisar och analyserar antal underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt som Arbetsförmedlingen lämnade till arbetslöshetskassorna januari 2014–mars 2015 fördelat på underrättelseorsakerna i 43–43 b §§ ALF och andelen av dem som prövats av arbetslöshetskassorna samt andelen av de prövade underrättelserna som medfört sanktion (sanktionsgrad).

Tabell 5.1. Antal underrättelser och andel prövade av dessa samt andelen av de prövade som medfört sanktion fördelat på underrättelseorsak, lämnade januari 2014–mars 2015.

Underrättelseorsak	Antal underrättelser	Prövningsgrad	Sanktionsgrad
Missköter sitt arbetssökande (43 §)	337 110	43 %	78 %
Inte medverkat till att upprätta en handlingsplan	4 400	52 %	78 %
Inte lämnat in aktivitetsrapport i tid	237 068	42 %	81 %
Inte besökt eller kontaktat AF/kompl. aktör enligt överenskommelse	75 285	38 %	64 %
Inte sökt anvisat lämpligt arbete	2 309	47 %	74 %
Inte aktivt sökt lämpliga arbeten	18 048	71 %	84 %
Förlänger sin tid i arbetslöshet (43 a §)	873	73 %	74 %
Avvisat ett lämpligt erbjudet arbete	360	78 %	69 %
Uppenbarligen vållat att en anställning inte kommit till stånd	167	78 %	67 %
Avvisat en anvisning till arbetsmarknadspolitiskt program	346	66 %	85 %
Orsakar sin arbetslöshet (43 b §)	190	49 %	78 %
Lämnat sitt arbete utan giltig anledning	89	44 %	72 %
Skiljts från sitt arbete pga. otillbörligt uppförande	27	37 %	80 %
Lämnat ett arbetsmarknadspolitiskt program	43	60 %	73 %
Skiljts från ett arbetsmarknadspolitiskt program pga. otillbörligt uppförande	31	58 %	100 %
Samtliga	338 173	43 %	78 %

Tabell 5.1 visar att prövningsgraden varierar mellan åtgärdsgrunderna. Den högsta prövningsgraden hade underrättelser med åtgärdsgrund "förlänger sin tid i arbetslöshet" (43 a §) och lägst hade underrättelser med åtgärdsgrund i "missköter sitt arbetssökande" (43 §). "Förlänger sin tid i arbetslöshet" hade en betydligt högre prövningsgrad (73 procent) än övriga åtgärdsgrunder. Totalt över samtliga underrättelser med åtgärdsgrund i 43–43 b §§ var prövningsgraden 43 procent (146 071 prövade underrättelser) för perioden.

Antalet lämnade underrättelser varierade dock stort mellan de olika åtgärdsgrunderna där antalet för "förlänger sin tid i arbetslöshet" och "orsakar sin arbetslöshet" relativt sett var väldigt få. De två vanligaste orsakerna till underrättelse var då sökanden antingen inte hade lämnat in sin aktivitetsrapport i tid eller inte besökt eller kontaktat Arbetsförmedlingen eller en kompletterande aktör enligt överenskommelse, båda under "missköter sitt arbetssökande". Resterande underrättelser faller till stor del in under "inte aktivt sökt lämpliga arbeten".

Sett till underrättelseorsaker inom den största åtgärdsgrunden "missköter sitt arbetssökande", så hade "inte aktivt sökt lämpliga arbeten" högst (71 procent) och "inte besökt eller kontaktat Arbetsförmedlingen eller kompletterande aktör enligt överenskommelse" lägst (38 procent) prövningsgrad.

Tabell 5.1 visar även att sanktionsgraden inte varierade så mycket mellan de olika åtgärdsgrunderna. Sanktionsgraden var högst (78 procent) när åtgärdsgrunden var att den sökande orsakar sin arbetslöshet eller att den sökande missköter sitt arbetssökande och lägst (74 procent) i de fall då den sökande förlänger sin tid i arbetslöshet. Totalt över samtliga underrättelseorsaker med åtgärdsgrund i 43–43 b §§ ALF var sanktionsgraden 78 procent (113 340 sanktioner) för perioden.

Ser man istället till de olika underrättelseorsakerna så finns det något större skillnader i sanktionsgrad. För underrättelseorsaker med åtgärdsgrund i 43 § ALF så varierar sanktionsgraden mellan 64 procent för "inte besökt eller kontaktat Arbetsförmedlingen eller kompletterande aktör enligt överenskommelse" och 84 procent, för "inte aktivt sökt lämpliga arbeten". För den kategorin med flest lämnade underrättelser, "inte lämnat in sin aktivitetsrapport i tid", var sanktionsgraden 81 procent. Denna kategori står för drygt 70 procent av de aktuella underrättelserna.

Anledningen till att både prövnings- och sanktionsgraden var relativt låg för "inte besökt eller kontaktat Arbetsförmedlingen eller kompletterande aktör enligt överenskommelse" kan delvis vara att det finns en risk att sådana underrättelser har skickats felaktigt från Arbetsförmedlingen eftersom deras rutiner har medfört att en underrättelse har skickats efter ett bokat besök om en handläggare glömt att skriva in att den sökande varit där. Det har förekommit att Arbetsförmedlingen då kontaktat arbetslöshetskassan och återtagit underrättelsen. Under intervjuerna framkom att det rått osäkerhet i hur sådana ärenden ska registreras och att arbetslöshetskassorna har registrerat sådana ärenden olika. Huruvida arbetslöshetskassan registrerat ärendet som *inte sanktion* eller som *avskriven* påverkar i sin tur prövnings- och sanktionsgraden. Arbetsförmedlingen har dock aviserat att de kommer förändra sina rutiner för detta från och med 24 juni 2015. En annan anledning till att sanktionsgraden var lägre för den underrättelseorsaken skulle kunna vara att godtagbara skäl för att missa ett bokat besök eller en kontakt är vanligare än för exempelvis att den sökande inte skickat in sin aktivitetsrapport i tid.

5.2 Prövnings- och sanktionsgrad uppdelat på kön och ålder

Detta avsnitt redovisar och analyserar prövnings- och sanktionsgraden för underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt med åtgärdsgrund i 43 § ALF uppdelat på kön och åldersgrupp lämnade under 2014 och första kvartalet 2015. Tabell 5.2.1 visar prövningsgraden och tabell 5.2.2 visar sanktionsgraden.

Tabell 5.2.1. *Prövningsgrad för underrättelser enligt 43 § ALF, uppdelat på kön och åldersgrupp lämnade januari 2014–mars 2015.*

Åldersgrupp	Kvinnor	Män	Totalt
–24	29 %	35 %	33 %
25–34	39 %	43 %	42 %
35–54	44 %	47 %	46 %
55–	45 %	49 %	47 %
Totalt	41 %	45 %	43 %

Tabell 5.2.1 visar att arbetslöshetskassorna prövar underrättelser där den sökande är man i högre utsträckning än underrättelser där den sökande är kvinna. Även mellan åldersgrupper finns skillnader i prövningsgrad. Yngre personers underrättelser prövas i lägre utsträckning än äldres. Anledningen till denna skillnad har inte fastställts i denna rapport, men en förklaring skulle kunna vara om kvinnor och yngre personer i mindre omfattning har sökt arbetslöshetsersättning för den aktuella händelsedagen eller om de oftare får flera underrättelser under en kort tid och att arbetslöshetskassan då har buntat de ärendena.

Tabell 5.2.2. *Sanktionsgrad för underrättelser enligt 43 § ALF, uppdelat på kön och åldersgrupp lämnade januari 2014–mars 2015.*

Åldersgrupp	Kvinnor	Män	Totalt
–24	75 %	79 %	77 %
25–34	78 %	80 %	80 %
35–54	77 %	78 %	77 %
55–	74 %	75 %	75 %
Totalt	77 %	78 %	78 %

Tabell 5.2.2 visar att den totala sanktionsgraden för kvinnor och män inte skiljer sig åt i någon större omfattning. Däremot ser man att sanktionsgraden skiljer sig något åt mellan könen inom framförallt de yngre åldrarna. Sanktionsgraden skiljer sig även något åt mellan åldersgrupperna där sanktionsgraden är som lägst för personer över 55 år och som högst för personer mellan 25 och 34 år.

6 Arbetslöshetskassornas prövnings- och sanktionsgrad efter meddelandebanken

Detta kapitel redogör för arbetslöshetskassornas prövnings- och sanktionsgrad för underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt som Arbetsförmedlingen lämnade under perioden april 2014–mars 2015. Anledningen till den tidsmässiga avgränsningen är att meddelandebanken infördes i mitten av april 2014 och att det dessförinnan skickades många underrättelser på personer som inte fick arbetslöshetsersättning.

Vidare redovisas prövnings- och sanktionsgraden för den vanligaste underrättelseorsaken, ”inte lämnat in sin aktivitetsrapport i tid”, uppdelat per arbetslöshetskassa och kvartal för att möjliggöra jämförelser mellan arbetslöshetskassorna över tid.

Eftersom arbetslöshetskassor har uppgett att registreringen av underrättelser med åtgärdsgrund i 9 § ALF kan ha gjorts olika bedömer IAF att de uppgifterna är mindre tillförlitliga. Underrättelser med åtgärdsgrund i 43 a–43 b §§ är också förhållandevis få varför följande redovisningar enbart använder uppgifterna från underrättelser lämnade med åtgärdsgrund i 43 § ALF. Dessa underrättelser utgör omkring 76 procent av alla lämnade underrättelser och 83 procent av alla prövade underrättelser för perioden.

Vid jämförelse mellan arbetslöshetskassorna bör man även ha i åtanke att registreringen av ärenden där Arbetsförmedlingen återtagit underrättelsen kan ha skiljt sig åt mellan arbetslöshetskassorna och att sådana ärenden inte är ovanliga, framförallt inte vad gäller ”inte besökt eller kontaktat Arbetsförmedlingen eller kompletterande aktör enligt överenskommelse” (43 § p 3 ALF). För mer information kring registreringen hänvisas till kapitel 3 i denna rapport.

Med anledning av vad som har kommit fram under arbetet med rapporten (se kapitel 3) redovisas i detta kapitel enbart siffror för de arbetslöshetskassor som IAF har bedömt ha mer tillförlitliga uppgifter utifrån vad som undersökts i denna rapport. Dessa arbetslöshetskassor är följande:

- Akademikernas*
- Alfa
- Vision
- Finans- och Försäkringsbranschens*
- Hamnarbetarnas*
- IF Metalls*
- Journalisternas*
- Ledarnas
- Lärarnas
- Pappersindustriarbetarnas*
- STs

- Svensk Handels*
- Sveriges arbetares
- Säljarnas

Resterande arbetslöshetskassor bedöms ha alltför osäkra uppgifter för att jämförelser av prövnings- och sanktionsgraden dem emellan ska bli meningsfulla. Arbetslöshetskassorna markerade med en stjärna hade en andel underrättelser som indikerade en felregistrering som understeg två procent och de anses därför ha en god tillförlitlighet i sina uppgifter ur de aspekter som undersökts i denna rapport.

6.1.1 Prövnings- och sanktionsgrad för hela perioden efter meddelandebankens införande

Tabell 6.1.1 visar prövnings- och sanktionsgraden samt antalet underrättelser med åtgärdsgrund i 43 § ALF som Arbetsförmedlingen lämnade april 2014–mars 2015 uppdelat per arbetslöshetskassa.

Tabell 6.1.1. Antal underrättelser samt prövnings- och sanktionsgrad per arbetslöshetskassa för underrättelser enligt 43 § ALF lämnade april 2014–mars 2015.

Arbetslöshetskassa	Sanktionsgrad	Prövningsgrad	Underrättelser
IF Metalls	90 %	56 %	16 666
Pappersindustriarbetarnas	90 %	51 %	506
Ledarnas	89 %	57 %	1 699
Journalisternas	88 %	47 %	499
Svensk Handels	88 %	51 %	705
Vision	88 %	52 %	3 014
Finans- och Försäkringsbranschens	80 %	68 %	913
STs	80 %	49 %	1 382
Sveriges arbetares	80 %	52 %	595
Lärarnas	79 %	54 %	3 553
Säljarnas	76 %	61 %	433
Alfa	71 %	41 %	37 987
Hamnarbetarnas	68 %	70 %	80
Akademikernas	60 %	58 %	11 309

Tabell 6.1.1 visar att det finns stora skillnader i både prövnings- och sanktionsgraden mellan arbetslöshetskassorna. Prövningsgraden varierade mellan arbetslöshetskassan Alfans 41 procent och Hamnarbetarnas 70 procent. Sanktionsgraden varierade mellan Akademikernas arbetslöshetskassas 60 procent och IF Metalls samt Pappersindustriarbetarnas arbetslöshetskassors sanktionsgrad på 90 procent.

Många arbetslöshetskassor prövar bara omkring hälften av de aktuella underrättelserna trots meddelandebanken och den stora minskningen av underrättelser som lämnar Arbetsförmedlingen. En tänkbar förklaring till det är om det ligger en prenumeration på den sökande, men ärendet avskrivs i väntan på ett kassakort och att det i stor utsträckning inte inkommer kassakort med ersättningsanspråk för den aktuella perioden. I samband med att ärenden avskrivs då kassakort inte inkommit informerar arbetslöshetskassorna den sökande om att ärendet kan tas upp till prövning i samband med att ersättningsanspråk för den aktuella perioden skickas in och det är tänkbart att många sökanden då inte skickar in kassakort för perioden i fråga. En ytterligare möjlig förklaring är att arbetslöshetskassorna i samband med att flera underrättelser inkommer under kort tid buntar ärenden på samma person och då inte prövar alla ärenden. Skillnaderna mellan arbetslöshetskassorna skulle delvis kunna bero på skillnader i förekomsten av de två förklaringarna ovan, men det går inte att utesluta andra förklaringar som till exempel att registreringen i en del situationer kan ha skiljt sig åt mellan arbetslöshetskassorna. Det går inte att säga att en hög respektive en låg provnings- eller sanktionsgrad är bra eller dåligt.

Arbetslöshetskassan Alfa har i jämförelse med de andra arbetslöshetskassorna både låg provningsgrad och låg sanktionsgrad medan till exempel Finans- och Försäkringsbranschens arbetslöshetskassa har en hög provningsgrad och en sanktionsgrad som ligger någonstans i mitten. Detta talar för att skillnaden i sanktionsgrad inte enbart beror på att arbetslöshetskassorna väljer att pröva ärenden i olika stor utsträckning.

Under intervjuerna framkom några tänkbara orsaker till skillnaderna i sanktionsgraden mellan arbetslöshetskassorna. Andelen sökande som svarar på arbetslöshetskassans kommunicering verkar variera stort mellan olika arbetslöshetskassor, vilket skulle kunna vara en delförklaring. Om den sökande inte svarar på kommuniceringen uppgav flera arbetslöshetskassor att det oftare leder till en sanktion.

Andra förklaringar som fördes fram under intervjuerna var att arbetslöshetskassorna har olika medlemskategorier som kan ha olika förutsättningar bland annat att ta till sig information från Arbetsförmedlingen. Dessutom framkom att arbetslöshetskassornas bedömningar kan skilja sig åt framförallt i svårbedömda fall, vilka uppgavs inte vara ovanliga. En annan möjlig delförklaring till skillnaden i sanktionsgrad är att arbetslöshetskassorna kan vara olika stränga i tillämpningen av regelverket.

Det kan dock vara svårt att förklara exempelvis skillnaden i sanktionsgrad mellan Akademikernas, Finans- och Försäkringsbranschens och Ledarnas arbetslöshetskassor med enbart skillnader i medlemskategori och svarsgrad. Det är troligt att deras respektive medlemskategorier är relativt lika och kan ta till sig informationen i samband med kommuniceringen. Dessa arbetslöshetskassor har dessutom uppgett att de flesta sökande svarar på kommuniceringen, även om deras svarsgrad skulle kunna skilja sig åt något.

Under intervjuerna framkom att registreringen av buntade ärenden kan ha skiljt sig åt både mellan och inom arbetslöshetskassor och att exempelvis Akademikernas har registrerat återkallade underrättelser med *inte sanktion* medan flera andra arbetslöshetskassor i regel har *avskrivit* sådana ärenden. Det är även tänkbart att olika arbetslöshetskassor har hanterat buntningen annorlunda innan SO:s rekommendationer som kom ut i oktober 2014, vilket påverkar prövnings- och sanktionsgraden.

Registreringen av bland annat ärenden där Arbetsförmedlingen återkallat underrättelsen kan ha skiljt sig åt mellan arbetslöshetskassorna och återkallanden tros vara vanligare när det gäller underrättelser om besök och kontakt. Därför kommer nästa avsnitt att redovisa prövnings- och sanktionsgraden per arbetslöshetskassa för den vanligaste underrättelseorsaken, att den sökande inte har skickat in aktivitetsrapporten i tid.

6.1.2 Prövnings- och sanktionsgrad för underrättelser när den sökande inte har lämnat in sin aktivitetsrapport i tid

Tabell 6.1.2 redovisar prövnings- och sanktionsgraden för underrättelser med underrättelseorsaken att den sökande inte har lämnat in aktivitetsrapporten i tid som Arbetsförmedlingen lämnade under perioden april 2014–mars 2015 uppdelat per arbetslöshetskassa och kvartal.

Tabell 6.1.2. Arbetslöshetskassornas prövnings- och sanktionsgrad för underrättelser om att den sökande inte har lämnat in aktivitetsrapporten i tid.

Arbetslöshetskassa	År	2014			2015	Totalt
	Kvartal	2	3	4	1	
Pappersindustri- arbetarnas	Prövningsgrad	51 %	53 %	46 %	40 %	47 %
	Sanktionsgrad	98 %	95 %	92 %	91 %	94 %
IF Metalls	Prövningsgrad	65 %	58 %	58 %	54 %	59 %
	Sanktionsgrad	94 %	93 %	90 %	89 %	92 %
Vision	Prövningsgrad	62 %	54 %	48 %	43 %	51 %
	Sanktionsgrad	91 %	92 %	94 %	90 %	92 %
Ledarnas	Prövningsgrad	63 %	56 %	55 %	54 %	57 %
	Sanktionsgrad	92 %	90 %	90 %	92 %	91 %
Svensk Handels	Prövningsgrad	52 %	51 %	47 %	43 %	49 %
	Sanktionsgrad	92 %	88 %	95 %	90 %	91 %
Journalisternas	Prövningsgrad	61 %	49 %	41 %	41 %	48 %
	Sanktionsgrad	97 %	91 %	91 %	80 %	90 %
Finans- och Försäkringsbranschens	Prövningsgrad	83 %	67 %	59 %	61 %	67 %
	Sanktionsgrad	86 %	94 %	82 %	83 %	87 %
Lärarnas	Prövningsgrad	75 %	49 %	56 %	43 %	54 %
	Sanktionsgrad	81 %	79 %	86 %	88 %	82 %
STs	Prövningsgrad	55 %	52 %	40 %	44 %	48 %
	Sanktionsgrad	80 %	82 %	81 %	82 %	82 %
Sveriges arbetares	Prövningsgrad	62 %	51 %	53 %	40 %	51 %
	Sanktionsgrad	76 %	88 %	81 %	77 %	81 %
Säljarnas	Prövningsgrad	68 %	64 %	56 %	48 %	59 %
	Sanktionsgrad	83 %	80 %	90 %	68 %	81 %
Hamnarbetarnas	Prövningsgrad	-	-	-	65 %	65 %
	Sanktionsgrad	-	-	-	-	78 %
Alfa	Prövningsgrad	53 %	42 %	40 %	40 %	44 %
	Sanktionsgrad	76 %	72 %	72 %	67 %	72 %
Akademikernas	Prövningsgrad	66 %	52 %	51 %	48 %	54 %
	Sanktionsgrad	69 %	68 %	66 %	69 %	68 %

Där antalet underrättelser understigit 20 har prövningsgraden strukits och där antalet prövade underrättelser understigit 20 har sanktionsgraden strukits för att undvika att ett fåtal ärenden påtagligt ska påverka en enskild arbetslöshetskassas prövnings- och sanktionsgrad.

Tabell 6.1.2 visar att det återstår skillnader i prövningsgrad mellan arbetslöshetskassorna när enbart underrättelseorsaken "inte lämnat in aktivitetsrapport i tid" undersöks. Prövningsgraden totalt för perioden var lägst för arbetslöshetskassan Alfa (44 procent) och högst för Finans- och Försäkringsbranschens arbetslöshetskassa (67 procent).

Ur tabell 6.1.2 kan utläsas att den totala sanktionsgraden varierar mellan Akademikernas 68 procent och Pappersindustriarbetarnas 94 procent för hela perioden. Skillnaderna i sanktionsgrad mellan arbetslöshetskassorna är alltså fortfarande stora även när man enbart jämför underrättelser med angiven orsak att den sökande inte har lämnat in sin aktivitetsrapport i tid.

En tänkbar delförklaring till att flera arbetslöshetskassor har haft en något sjunkande sanktionsgrad över perioden kan vara att nästan samtliga arbetslöshetskassor har börjat tillämpa SO:s rekommendation om buntning. Trots att aktivitetsrapporten enbart ska skickas in en gång per månad, så kan de buntas eftersom de även buntas tillsammans med underrättelser enligt de andra orsakerna i 43 § ALF. Därför kan underrättelser om att den sökande inte lämnat in aktivitetsrapporten buntas till exempel om en person nyligen inte kontaktat eller besökt Arbetsförmedlingen enligt överenskommelse. Det betyder att de numera som mest ger en sanktion på de aktuella ärendena som hos vissa arbetslöshetskassor tidigare hade kunnat leda till flera sanktioner. Även flera arbetslöshetskassors prövningsgrad sjönk under perioden, vilket skulle kunna tolkas som ett visst stöd för detta resonemang. Den sjunkande prövningsgraden kan dock ha flera andra anledningar (se avsnitt 4.2).

För det stora flertalet arbetslöshetskassor har dock sanktionsgraden legat relativt stabilt under perioden, med några få undantag. Säljarnas arbetslöshetskassa har haft lite större variationer över perioden och hade en förhållandevis låg sanktionsgrad under det första kvartalet 2015.

7 Handläggningstider januari 2014–mars 2015

Detta kapitel redovisar och analyserar den tid det tog för arbetslöshetskassorna att fatta beslut om underrättelserna som Arbetsförmedlingen lämnade med underrättelseorsak med åtgärdsgrund i 43–43 b §§ under 2014 och första kvartalet 2015.

Handläggningstiden är den tid (mediantiden) det tog för arbetslöshetskassan att fatta ett beslut i ärendet från dess att underrättelsen inkom till arbetslöshetskassan. Handläggningstiderna är beräknade för de underrättelser som har behandlats av arbetslöshetskassorna och alltså antingen har fått ett beslut eller har avskrivits.

Handläggningstiden är uttryckt som ett medianvärde. Mediantiden är inte lika känslig för eventuella felregistreringar som prövnings- och sanktionsgraden varför handläggningstiden för samtliga arbetslöshetskassor redovisas i detta kapitel.

Median är det tal som storleksmässigt ligger i mitten av en ordnad talserie. Om det finns ett jämnt antal i talserien är medianen det genomsnittliga värdet av de två tal som ligger i mitten av den ordnade talserien.

Median
↓
1 3 4 4 5 6 7 7 9 9 12

Handläggningstiderna redovisas för prövade underrättelser uppdelade efter om arbetslöshetskassorna fattade beslut om *sanktion* eller *inte sanktion* samt för underrättelser som arbetslöshetskassorna inte har prövat, det vill säga *avskrivit*.

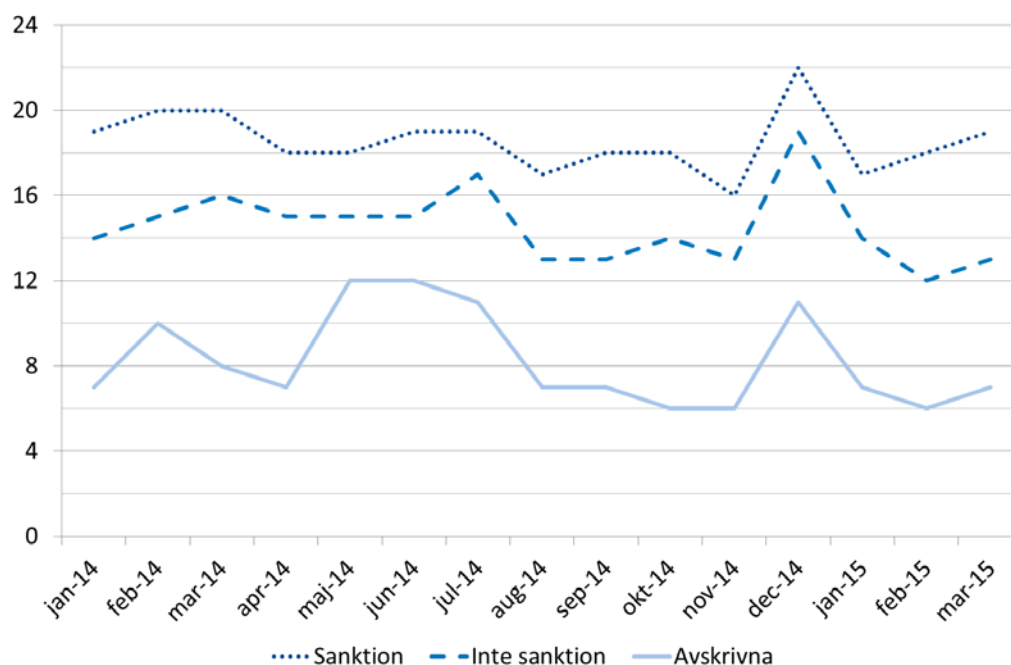
7.1 Utvecklingen av handläggningstiden för underrättelser

Detta avsnitt redovisar och analyserar arbetslöshetskassornas handläggningstid för underrättelser lämnade under 2014 och första kvartalet 2015.

Handläggningstiden redovisas enbart för underrättelser lämnade med underrättelseorsak som har åtgärdsgrund i 43–43b §§.

Figur 7.1 visar arbetslöshetskassornas handläggningstid uppdelat på vilken månad underrättelsen lämnades och den åtgärd som arbetslöshetskassan vidtog i ärendet.

Figur 7.1. Handläggningstid, median (antal dagar) januari 2014–mars 2015, uppdelat på om underrättelsen medfört sanktion, inte sanktion eller har avskrivits.

Figur 7.1 visar att handläggningstiden för underrättelser där arbetslöshetskassan fattat beslut om sanktion var något kortare efter meddelandebankens införande. Mediantiden för de ärendena var något kortare efter mars 2014, med undantag för mars 2015 samt juni, juli och december 2014 då ledigheter och semesterar kan ha bidragit till längre handläggningstider. Även historiskt har handläggningstiden varit längre i december månad.²³ Handläggningstiden var 1–2 dagar kortare i januari, februari respektive mars 2015 jämfört månad för månad med januari,

²³ Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

februari respektive mars 2014. Handläggningstiden för de prövade ärenden som inte har medfört en sanktion och ärenden som avskrivits visar inte samma tendens efter meddelandebankens införande som handläggningstiden för prövade ärenden som medfört en sanktion.

Meddelandebanken har inneburit att färre underrättelser har skickats från Arbetsförmedlingen på personer som inte har sökt ersättning för den tid som underrättelsen gäller. Det är tänkbart att den minskningen har möjliggjort en snabbare handläggning hos arbetslöshetskassorna.

Handläggningstiden var längst för de underrättelser som lett till sanktionsbeslut och kortast då underrättelsen avskrivits. Detta gäller för samtliga månader under perioden. Att handläggningstiden är som längst i de fall den enskilda tilldelas en sanktion förefaller rimligt utifrån att arbetslöshetskassan ska kommunicera och ge den sökande tillräcklig tid för att kunna yttra sig i ärendet.

7.2 Arbetslöshetskassornas handläggningstider

Detta avsnitt redovisar och analyserar handläggningstiden för underrättelser med underrättelseorsak som har åtgärdsgrund i 43–43b §§ ALF lämnade under 2014 och första kvartalet 2015 uppdelat per arbetslöshetskassa. Eftersom mediantiden inte är lika känslig som prövnings- och sanktionsgraden redovisas samtliga arbetslöshetskassors handläggningstid trots eventuella felregistreringar.

7.2.1 Handläggningstid per arbetslöshetskassa under hela perioden

Tabell 7.2.1 visar handläggningstiden för underrättelser lämnade januari 2014–mars 2015 uppdelat på arbetslöshetskassa och om underrättelsen medfört en *sanktion, inte sanktion* eller har *avskrivits*.

Tabell 7.2.1. Handläggningstid, median (antal dagar) per arbetslöshetskassa januari 2014–mars 2015, uppdelat på om underrättelsen medfört sanktion, inte sanktion eller avskrivits.

Arbetslöshetskassa	Sanktion	Inte sanktion	Avskrivna
Skogs- och Lantbrukstjänstemännens	41	40	84
Byggnadsarbetarnas	36	34	21
Fastighets	26	16	23
Handelsanställdas	25	15	5
Säljarnas	22	11	8
Hamnarbetarnas	20	20	17
IF Metalls	20	16	10
Kommunalarbetarnas	20	17	12
STs	20	12	7
Vision	20	14	7
Lärarnas	19	17	4
Alfa	18	14	10
Ledarnas	18	14	6
SEKO:s	18	10	5
Unionens	18	15	5
Transportarbetarnas	17	14	7
Småföretagarnas	16	12	8
Svensk Handels	16	16	10
Sveriges arbetares	16	11	4
GS	15	13	8
Hotell- och Restauranganställdas	15	10	2
Journalisternas	14	12	10
Pappersindustriarbetarnas	14	9	6
Sveriges Entreprenörers	14	-	15
Akademikernas	13	9	3
Elektrikernas	13	13	9
Finans- och Försäkringsbranschens	10	6	2
Livsmedelsarbetarnas	10	14	10
Samtliga	19	14	8

I de fall då antalet ärenden var färre än 10 har mediantiden strukits för att undvika att några enstaka ärenden påtagligt ska påverka en enskild arbetslöshetskassas handläggningstid.

Tabell 7.2.1 visar att skillnaderna i handläggningstid mellan arbetslöshetskassorna var ganska stora sett till hela perioden. Skillnaderna ser dock ut att ha minskat i jämförelse med perioden september 2013–mars 2014 som redovisades i den förra rapporten om arbetslöshetskassornas sanktioner. Där redovisades en handläggningstid för underrättelser som lett till sanktion som varierade mellan Livsmedelsarbetarnas 3 dagar till Fastighets 76 dagar.²⁴

Under perioden januari 2014–mars 2015 tog det 41 dagar för Skogs- och Lantbrukstjänstemännens arbetslöshetskassa att fatta beslut om sanktion medan det för Finans- och Försäkringsbranschens samt Livsmedelsarbetarnas arbetslöshetskassor tog 10 dagar. Utöver dessa två arbetslöshetskassor hade Akademikernas (13) och Elektrikernas (13) arbetslöshetskassor en handläggningstid som var kortare än två veckor. De flesta arbetslöshetskassor hade dock en handläggningstid på mellan 14 och 24 dagar.

I tidigare kontakter med Finans- och Försäkringsbranschens arbetslöshetskassa uppgav de att nästan alla sökande använder e-tjänsten Mina Sidor. Det i kombination med att många svarar på kommunikeringen nästan omgående uppgavs ha bidragit till att de har korta handläggningstider. Det är tänkbart att detsamma gäller för någon eller några av de andra arbetslöshetskassorna som har en relativt kort handläggningstid ovan. Samtliga arbetslöshetskassor uppgav under intervjuerna att de kommunicerar innan de fattar ett beslut med anledning av en underrättelse.

Vad gäller underrättelser där arbetslöshetskassan fattat beslut om *inte sanktion* varierade handläggningstiden mellan Skogs- och Lantbrukstjänstemännens 40 dagar och Finans- och Försäkringsbranschens 6 dagar. Även handläggningstiden för avskrivna underrättelser varierade påtagligt mellan arbetslöshetskassorna. Skogs- och Lantbrukstjänstemännen hade 84 dagars handläggningstid medan både Finans- och Försäkringsbranschens och Hotell- och Restauranganställdas arbetslöshetskassor hade 2 dagar.

7.2.2 Handläggningstid per arbetslöshetskassa och kvartal

För att följa utvecklingen av arbetslöshetskassornas handläggningstid under perioden visar tabell 7.2.2 handläggningstiden per kvartal och arbetslöshetskassa uppdelat på om underrättelsen medförde *sanktion* eller *inte sanktion*. Underrättelser som *avskrevs* redovisas inte i tabellen.

²⁴ Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, IAF 2014:23.

Tabell 7.2.2. Handläggningstid, median (antal dagar) för respektive arbetslöshetskassa per kvartal uppdelat på om den prövade underrättelsen medfört en sanktion eller inte.

Arbetslöshetskassa	År	2014				2015
	Kvartal	1	2	3	4	1
Byggnadsarbetarnas	Sanktion	49	45	27	26	25
	Inte sanktion	55	55	19	21	21
Säljarnas	Sanktion	25	22	19	22	22
	Inte sanktion	13	17	13	5	12
IF Metalls	Sanktion	20	19	19	21	20
	Inte sanktion	16	18	16	16	16
Handelsanställdas	Sanktion	40	57	21	19	19
	Inte sanktion	18	21	12	15	10
Kommunalarbetarnas	Sanktion	22	19	19	20	19
	Inte sanktion	18	16	17	17	16
Ledarnas	Sanktion	17	17	17	21	19
	Inte sanktion	13	15	10	19	16
Livsmedelsarbetarnas	Sanktion	6	5	12	20	19
	Inte sanktion	-	-	-	-	14
Lärarnas	Sanktion	16	22	19	18	19
	Inte sanktion	15	22	18	15	10
Fastighets	Sanktion	70	32	19	20	18
	Inte sanktion	68	31	15	9	11
SEKO:s	Sanktion	18	18	18	19	18
	Inte sanktion	10	12	7	10	8
STs	Sanktion	20	21	20	23	18
	Inte sanktion	13	13	7	11	14
Vision	Sanktion	23	22	19	19	18
	Inte sanktion	11	17	15	13	11
Alfa	Sanktion	19	18	18	19	17
	Inte sanktion	16	14	13	15	14
Hotell- och Restauranganställdas	Sanktion	16	15	15	16	17
	Inte sanktion	11	10	10	11	10
Transportarbetarnas	Sanktion	19	16	16	18	17
	Inte sanktion	17	15	14	15	13
Småföretagarnas	Sanktion	16	16	13	17	16
	Inte sanktion	12	13	12	13	13
Unionens	Sanktion	18	19	19	16	16
	Inte sanktion	12	15	17	15	15
GS	Sanktion	15	15	14	19	15
	Inte sanktion	13	13	13	14	13

Svensk Handels	Sanktion	16	15	14	16	15
	Inte sanktion	19	12	14	-	13
Sveriges arbetares	Sanktion	17	15	16	20	15
	Inte sanktion	10	15	15	15	8
Hamnarbetarnas	Sanktion	20	25	-	-	14
	Inte sanktion	15	-	-	-	-
Pappersindustriarbetarnas	Sanktion	14	14	13	17	14
	Inte sanktion	10	-	-	-	-
Akademikernas	Sanktion	12	12	13	13	12
	Inte sanktion	10	8	8	10	8
Elektrikernas	Sanktion	14	13	12	19	12
	Inte sanktion	-	-	-	-	8
Journalisternas	Sanktion	14	15	14	19	12
	Inte sanktion	-	-	-	-	5
Finans- och Försäkringsbranschens	Sanktion	9	9	10	10	10
	Inte sanktion	8	4	7	9	5
Skogs- och Lantbrukstjänstemännens	Sanktion	40	-	-	-	-
	Inte sanktion	28	-	-	47	36
Sveriges Entreprenörers	Sanktion	11	7	-	-	-
	Inte sanktion	-	-	-	-	-
Samtliga	Sanktion	20	19	18	19	18
	Inte sanktion	15	15	14	14	13

I de fall då antalet ärenden var färre än 10 har mediantiden strukits för att undvika att några enskilda ärenden påtagligt ska påverka en enskild arbetslöshetskassas handläggningstid.

Tabell 7.2.2 visar arbetslöshetskassornas handläggningstider för prövade underrättelser per kvartal uppdelat på om arbetslöshetskassan fattat beslut om *sanktion* eller *inte sanktion*. Från tabellen kan man utläsa att flera av de arbetslöshetskassor som tidigare legat på väldigt lång respektive väldigt kort handläggningstid har närmast sig de övriga arbetslöshetskassorna under året både vad gäller prövade underrättelser som har medfört sanktion och de som inte har medfört sanktion. Byggnadsarbetarnas, Fastighets och Handelsanställdas arbetslöshetskassor har under perioden gått från tidigare långa handläggningstider och Livsmedelsarbetarnas arbetslöshetskassa har gått från att tidigare ha haft väldigt korta handläggningstider till att nu ligga mer i linje med de andra arbetslöshetskassorna. Finans- och Försäkringsbranschens arbetslöshetskassa har under perioden legat ganska stabilt på en relativt kort handläggningstid på 9–10 dagar. För de mindre arbetslöshetskassorna är det svårt att utläsa utvecklingen över tid eftersom de har så få ärenden per kvartal, men Skogs- och Lantbrukstjänstemännens arbetslöshetskassa verkar ligga på en

relativt lång handläggningstid även i slutet av perioden, åtminstone när de beslutat om att inte tilldela ersättningssökanden en sanktion.

8 Slutsatser

8.1.1 Arbetslöshetskassornas registrering av underrättelser

Under arbetet med rapporten framkom information om att registreringen kan ha varit felaktig hos några arbetslöshetskassor. I intervjuer med arbetslöshetskassorna framförde flera av dem att fokus har legat på att beslutet ska bli rätt och kanske inte så mycket på att registreringen ska bli rätt. Även förståelsen för vikten av att registreringen blir korrekt kan ha varit bristfällig hos flera arbetslöshetskassor. Detta aktualiserar frågan om intern styrning och kontroll hos arbetslöshetskassorna som togs upp i den parlamentariska socialförsäkringsutredningen (SOU 2015:21). I korthet föreslår utredningen bland annat att det införs en skyldighet enligt lag för arbetslöshetskassans styrelse att se till att arbetslöshetskassan har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Intern styrning och kontroll anges i 2 § förordningen (2007:603) om intern styrning och kontroll som den process som syftar till att den berörda myndigheten med rimlig säkerhet fullgör de krav som framgår av 3 § myndighetsförordningen (2007:515). Om myndigheter istället hade hanterat den statliga arbetslöshetsförsäkringen, så hade det varit ledningens ansvar att säkerställa att verksamheten redovisas på ett tillförlitligt och rättvisande sätt enligt 3 § myndighetsförordningen.

IAF anser att det är viktigt att registreringen av ärendena blir rättvisande inte minst för att regeringen och andra intressenter ska kunna följa upp reformerna på området samt för att riksdag och regering ska kunna fatta beslut om lagar och förordningar på ett fullgott underlag. Om registreringen systematiskt är felaktig och därför ger en missvisande bild av hur arbetslöshetsförsäkringen fungerar kan det på sikt få konsekvenser för hur lagstiftningen utformas, vilket i sin tur påverkar såväl arbetslöshetskassorna som de ersättningssökande. Om registreringen är felaktig eller om den inte sker på samma sätt hos de olika arbetslöshetskassorna försvårar det också IAF:s tillsyn och uppföljning. Registrering som inte är enhetlig mellan arbetslöshetskassorna kan även leda till en bild av att det finns skillnader i tillämpningen av regelverket. Detta kan i sin tur leda till en minskad legitimitet för systemet. IAF har i detta uppdrag inte gjort någon ärendegranskning och kan därför inte i denna rapport uttala sig om tillämpningen.

Under intervjuerna framkom bland annat att registreringen av de underrättelser som tidigare sköttes via på- och avanmälan hos Arbetsförmedlingen, men som numera sker via underrättelse enligt 9 § ALF till arbetslöshetskassan, kan ha gjorts på olika sätt. Flera arbetslöshetskassor efterfrågade mer vägledning i hur de ska registrera olika typer av ärenden. I många fall där arbetslöshetskassorna efterfrågar vägledning kan en lösning vara att de gemensamt diskuterar frågorna så att de får en enhetlig registrering.

Ett hinder för att arbetslöshetskassorna ska registrera lika har varit att det har saknats ett handläggarstöd för underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt. Ett

sådant handläggarsöd har uppgetts vara under arbete och det ska vara färdigt senast hösten 2015. IAF anser att det är av stor vikt att ett sådant stöd kommer till stånd och att det sedan tillämpas hos samtliga arbetslöshetskassor. Det är även viktigt att dokumentationen från SO blir mer samlad. Risken finns att alla arbetslöshetskassor inte har fått samma information. Till exempel kan en del frågor om hur vissa ärenden ska registreras enbart ha diskuterats muntligt inom SO:s försäkringsutskott där inte alla arbetslöshetskassor är representerade.

Under intervjuerna kom det också fram att arbetslöshetskassorna inte aktivt bidrar till att registreringen ska bli enhetlig. När registreringen var oklar skapade en del kassor egna rutiner istället för att initiera diskussioner med de andra arbetslöshetskassorna och skapa en enhetlig registrering. Få arbetslöshetskassor uppgav att de förde diskussioner med andra arbetslöshetskassor om hur deras registrering skulle bli enhetlig. Vidare framkom att få arbetslöshetskassor lyfte oklara fall till SO som ansvarar för handläggarsödet. Flera arbetslöshetskassor valde istället att lösa det internt. SO ansvarar för ÅGA-handboken och arbetar med att ta fram ett handläggarsöd för underrättelser och för att handläggarsödet ska bli komplett behöver arbetslöshetskassorna mer aktivt bidra med synpunkter på vad de anser är fall där det är oklart hur de ska registrera.

Under den undersökta perioden har arbetslöshetskassorna närmat sig varandra i en del frågor. SO kom i oktober 2014 ut med rekommendationer om hur arbetslöshetskassorna ska hantera buntningsärenden (se avsnitt 1.1.1). Under intervjuerna framkom att samtliga arbetslöshetskassor utom en följer rekommendationerna. Den arbetslöshetskassa som valt att avvika från rekommendationerna är arbetslöshetskassan Alfa.

Att en arbetslöshetskassa väljer att avvika från SO:s rekommendationer och därför inte gör lika som de andra gör det svårt att få rättssäkerhet och likabehandling i den myndighetsutövning som tillämpningen av försäkringen utgör. IAF anser därför att det finns goda möjligheter till ytterligare ökad rättssäkerhet och likabehandling mellan arbetslöshetskassorna i denna fråga. Som skäl för att avvika från SO:s rekommendation har Alfa uppgett att när arbetslöshetskassor tillämpar beslutstillfället som det handlingskorrigerande tillfället, så medför det att tidsfristen varierar beroende på när arbetslöshetskassan fattar beslut. Alfa har vidare uppgett att handläggningstiden förlängs om sökande begär anstånd eller kommer med synpunkter som leder till ytterligare kommunikering. Det innebär att dessa sökande kan få fler underrättelser avskrivna än sökande som svarar snabbt eller inte alls på kommunikeringen. Alfa har också uppgett att de med anledning av IAF:s påpekande om vikten av att följa SO:s rekommendation kommer se över sin hantering av hur ärenden ska buntas för att efterstäva en enhetlig tillämpning mellan olika arbetslöshetskassor.

Med anledning av vad som har kommit fram under arbetet med denna rapport har flera arbetslöshetskassor gått igenom de listor på ärenden som IAF ansåg indikerade att de kan ha varit felregistrerade och korrigerat sin registrering. Utifrån vad IAF har undersökt i denna rapport har nu Akademikernas, Finans-

och Försäkringsbranschens, Hamnarbetarnas, IF Metalls, Journalisternas, Pappersindustriarbetarnas och framförallt Svensk Handels, som lyckats åtgärda samtliga ärenden, en god tillförlitlighet i sina uppgifter. Dessutom bedömdes ytterligare några arbetslöshetskassor ha tillräckligt tillförlitliga uppgifter för att inkluderas i jämförelsen av prövnings- och sanktionsgrad mellan arbetslöshetskassorna. Flera arbetslöshetskassor har också vidtagit åtgärder med anledning av de felregistreringar de hittat som att informera handläggarna om vikten av att registreringen blir rätt. Även SO har meddelat att de ska ta upp vikten av att registrera rätt i samband med utbildningen av handläggare och att de kommer utöka det tilltänkta handläggarstödet med anledning av vad som framkommer i denna rapport.

8.1.2 Införandet av meddelandebanken

Införandet av den så kallade meddelandebanken i mitten av april 2014 har medfört en ökad prövningsgrad. Prövningsgraden är dock fortfarande lägre än innan de nya reglerna infördes. Meddelandebanken har haft effekten att halvera antalet underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt som skickas till arbetslöshetskassorna och därigenom minskat deras arbetsbelastning. Däremot verkar meddelandebanken inte ha haft någon synlig inverkan på sanktionsgraden.

8.1.3 Prövnings- och sanktionsgrad uppdelat på kön och ålder

Prövningsgraden är något lägre för kvinnor och yngre personer än för män och äldre personer. Några större skillnader i sanktionsgrad finns inte mellan könen sett över alla åldersgrupper. Däremot har yngre kvinnor en något lägre sanktionsgrad än yngre män. Anledningen till dessa skillnader har inte fastställts i denna rapport.

8.1.4 Arbetslöshetskassornas prövnings- och sanktionsgrad

Prövningsgraden för samtliga underrättelser med underrättelseorsak som har åtgärdsgrund i 43–43 b §§ var totalt för hela perioden 43 procent. Sanktionsgraden var 78 procent, vilket är i nivå med den totala sanktionsgraden de senaste åren.

Eftersom det innan meddelandebanken lämnades många underrättelser på personer som inte fick arbetslöshetsersättning uteslöts underrättelser skickade under det första kvartalet 2014 i jämförelserna mellan arbetslöshetskassorna. På grund av de problem med registreringar som IAF upptäckt uteslöts även ett antal arbetslöshetskassor som bedömdes ha alltför osäkra uppgifter.

Prövningsgraden varierade mellan arbetslöshetskassan Alfas 41 procent och Finans- och Försäkringsbranschens 70 procent och sanktionsgraden varierade mellan Akademikernas 60 procent och IF Metalls samt Pappersindustriarbetarnas

90 procent. Det förekommer alltså fortfarande stora skillnader i sanktionsgrad mellan arbetslöshetskassorna och det finns även skillnader i prövningsgrad.

8.1.5 Skillnader i sanktionsgrad mellan arbetslöshetskassorna

Skillnaderna i sanktionsgrad skulle kunna ha flera anledningar. En första delförklaring kan vara att olika arbetslöshetskassor har registrerat olika i vissa situationer, exempelvis i de fall där Arbetsförmedlingen återkallar en underrättelse. Under intervjuerna framkom även att andelen sökande som svarar på kommunikeringen skiljer sig, ibland stort, mellan arbetslöshetskassorna. Det är rimligen så att sökande som inte svarar tilldelas en sanktion i större utsträckning än de som svarar. Det skulle kunna bero på att de inte har något att invända, men en annan tänkbar delförklaring till skillnaden i sanktionsgrad som framfördes under intervjuerna var att medlemskategorierna kan skilja sig åt vad gäller benägenheten att svara och att vissa grupper kan ha svårare att tillgodogöra sig information. En djupare analys av varför en del personer inte svarar ryms dock inte i denna rapport.

Det går inte heller att utesluta att arbetslöshetskassorna är olika stränga när de tillämpar försäkringens regelverk. Av intervjuerna framkom till exempel att det finns en risk att godtagbara skäl i 43 § p. 1–p. 4 ALF tillämpas olika på arbetslöshetskassorna. Det kan handla om bedömningar i svårbedömda fall, vilka uppgavs inte vara ovanliga. I förarbetena till det aktuella lagrummet är det inte närmare definierat vad som ska utgöra sådana godtagbara skäl och i väntan på att praxis ska etableras anser IAF att det borde finnas möjligheter till en ökad samordning mellan arbetslöshetskassorna. Detta för att öka rättssäkerheten och likabehandlingen i försäkringen.

8.1.6 Arbetslöshetskassornas handläggningstid

Under 2014 har de flesta av de arbetslöshetskassor som tidigare hade väldigt lång respektive väldigt kort handläggningstid närmat sig de andra arbetslöshetskassorna. Handläggningstiden för underrättelser som medfört sanktion lämnade under det första kvartalet 2015 varierade från 9 till 24 dagar att jämföra med 3 till 76 dagar för underrättelser lämnade under perioden september 2013–mars 2014 som återgavs i den förra rapporten om arbetslöshetskassornas sanktioner (IAF 2014:23).

Förvaltningslagen (1986:223), FL, är inte direkt tillämplig på arbetslöshetskassorna, men arbetslöshetskassorna har att ta hänsyn till den i sin handläggning. För att säkerställa en god förvaltning bör bestämmelserna om kommunikering i 17 § tillämpas av arbetslöshetskassorna. Där anges att den enskilde måste ges rimlig tid att ta ställning till de uppgifter som Arbetsförmedlingen har lämnat till arbetslöshetskassan för att kommuniceringsplikten ska kunna sägas vara uppfylld. Dessutom ska ärenden där enskilda är part handläggas så enkelt och snabbt som möjligt enligt FL 7 §, men utan att rättssäkerheten eftersätts.

De flesta av arbetslöshetskassorna har en handläggningstid på mellan 14 och 24 dagar från det att underrättelsen kommit in till dess att ett beslut har fattats, vilket kan anses rimligt i förhållande till bestämmelserna i FL. I intervjuerna med arbetslöshetskassorna framkom också att kommunikeringstiden för de allra flesta arbetslöshetskassor är 10 eller 14 dagar. Att samtliga arbetslöshetskassor nu kommunicerar med den sökande innan ett beslut om sanktion fattas är en förbättring jämfört med tidigare, men att kommunikeringstiden skiljer sig åt mellan dem kan vara problematiskt ur ett likabehandlingsperspektiv. IAF anser att det vore lämpligare om arbetslöshetskassorna hade samma kommunikeringstid och kan konstatera att det även på den här punkten finns möjligheter till en ökad samordning som stärker likabehandlingen.

Skogs- och Lantbrukstjänstemännens arbetslöshetskassa har jämfört med den förra rapporten fortfarande långa handläggningstider. Detta riskerar att stå i strid med intentionerna i FL om en snabb och enkel handläggning och leda till att sökande inte får en handlingskorrigerande återkoppling förrän han eller hon hunnit begå ytterligare handlingar som inte är i linje med arbetslöshetsförsäkringens regelverk. Det kan även finnas en risk att handläggningen av en del av de ärendena tar så lång tid att beslutet inte kan verkställas. Skogs- och Lantbrukstjänstemännens arbetslöshetskassa har uppgett att de långa handläggningstiderna har berott på personalomsättning och att handläggningstiderna kommer att bli kortare framöver.

9 Käll- och litteraturförteckning

Regeringsformen (1974:152) (RF)

Förvaltningslag (1986:223) (FL)

Lag (1997:238) om arbetslöshetsförsäkringen (ALF)

Lag (1997:239) om arbetslöshetskassor (LAK)

Förordning (1996:1100) om aktivitetsstöd

Förordning (1997:836) om arbetslöshetskassor

Förordning (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten

Förordning (2007:603) om intern styrning och kontroll

Myndighetsförordningen (2007:515)

Arbetsförmedlingens föreskrifter om aktivitetsrapport, anvisning till arbete och underrättelse till arbetslöshetskassa (AFFS 2013:2)

Prop. 2012/13:12, "Åtgärder inom arbetslöshetsförsäkringen m.m."

SOU 2015:21, Mer trygghet och bättre försäkring

IAF, 2009, PM om Underrättelser – orsaker till skillnader i sanktionsgrad mellan olika arbetslöshetskassor

IAF, 2012:7, Arbetslöshetskassornas beslut om fortsatt ersättningsrätt efter underrättelse

IAF, 2012:12, Arbetsförmedlingens underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt och avanmälan

IAF, 2013:23, Redovisning och analys av arbetslöshetskassornas sanktioner

IAF, 2014:23, Arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt

IAF, 2015:16, Arbetsförmedlingens underrättelser om ifrågasatt ersättningsrätt, 2014 och första kvartalet 2015

10 Bilagor

10.1 Bilaga 1 - Kompletterande frågor inför intervjuerna

I uppdraget om arbetslöshetskassornas sanktioner efter underrättelse om ifrågasatt ersättningsrätt som ska lämnas till regeringen den 7 augusti 2015 önskar IAF kompletterande information från er senast den 24 mars.

IAF har fått indikationer på att de registrerade uppgifterna i ÄGA angående AF-meddelanden för några arbetslöshetskassor kan vara missvisande och sänder därför ut detta brev till samtliga arbetslöshetskassor med uppgifter för den egna kassan och ett antal frågor som IAF önskar få besvarade.

Nedan är ett utdrag ur SO:s beslutsstöd med rekommendation om hur arbetslöshetskassorna ska registrera ärendebeslut i ÄGA:

A - Kassans beslutar att skäl för sanktion saknas
= Ärendebeslut **Bifall** i ÄGA

B - Beslut om sanktion
= Ärendebeslut **Avslag** eller **Delvis bifall** (om kassan på något sätt tillmötesgått sökandens yrkande) i ÄGA samt tillhörande registrering av avstängning eller avslag.

C - Prövning har inte skett p.g.a:

1. Ej ersättningssökande/ersättningsberättigad = Ärendebeslut **Avskriva** i ÄGA
 2. Ej medlem i kassan = Ärendebeslut **Avvisa** i ÄGA
-

- Följer er arbetslöshetskassa beslutsstödet?
- Upplever ni att beslutsstödet ger tillräcklig vägledning?

I tabell 1 visas ett utdrag från ASTAT där er kassas registrerade sanktioner, tillerkända och avskrivningar redovisas för AF-meddelanden som inkom till er 1 april 2014–31 december 2014.

Tabell 1

Sanktion	Tillerkänd	Avskriven
X	X	X

- Stämmer uppgifterna ni registrerat i ÄGA (tabell 1) överens med det faktiska utfallet?

I tabell 2 visas uppgifter som indikerar felregistreringar.

Tabell 2

Registrerat "tillerkänd" men det finns en koppling till ett beslut om sanktion för denna underrättelse	X
Registrerat "avskriven" men det finns en koppling till ett beslut om sanktion för denna underrättelse	X
Registrerat "sanktion" men det finns ingen koppling till ett beslut om sanktion	X

- Kan ni bistå med en förklaring till varför uppgifterna är motstridiga (tabell 2)?

Vidare önskar IAF svar på följande:

- Om uppgifterna i tabell 1 och/eller 2 ovan inte stämmer kan ni bistå oss med korrekta uppgifter?
- Vilken källa använder ni i sådana fall för att ta fram dessa uppgifter?

IAF bistår gärna med personuppgifter om ni önskar hjälp med att hitta eventuella felaktiga registreringar och rätta upp dessa.

10.2 Bilaga 2 - Intervjufrågor

Beslutsstöd och rutiner vad gäller registrering av ärenden

- Finns det situationer då ni upplever beslutsstödet som otillräckligt vad gäller stöd för registrering?
 - Kan ni ge exempel på sådana situationer?
- Tolkar ni beslutsstödet vad gäller registreringen som rekommendationer eller tvingande?
- Följer ni beslutsstödet?
 - Om inte, varför?

- Har ni några egna rutiner utöver SO:s beslutsstöd för hanteringen av AF-meddelanden?
 - Vad gäller de rutinerna?
 - Varför har ni egna rutiner?
 - Skiljer sig de rutinerna från beslutsstödet?
 - I sådana fall hur?

- Finns det ärenden som är oklara hur de ska registreras utifrån beslutsstödet?
 - Vad är det för typ av ärenden eller hur ser situationerna ut?
 - Hur vanligt förekommande är sådana situationer?
 - Hur registreras de ärendena i ÄGA på er kassa?
 - Har ni själva tagit upp detta med SO?

- Vilka typer av åtgärder genomförs på er kassa för att säkerställa att registreringen är korrekt?
 - Utbildas nya handläggare gällande registreringen?
 - I sådana fall hur utbildas de nya handläggarna?
 - I vilken form ges utbildningen?
 - Hur snart sker utbildningen av nya handläggare?
 - Har ni som rutin att registrera om ärenden som ni upptäcker är felaktigt registrerade?
 - Genomför er kassa någon internkontroll av registreringen i ÄGA?
 - I sådana fall hur?
 - I vilken omfattning?
 - Om internkontroll genomförs, vad har ni kommit fram till då?

Skillnader i sanktionsgrad

- Har ni någon uppfattning om er kassas sanktionsgrad skiljer sig från de andra arbetslöshetskassornas och i sådana fall varför?
 - Bevakar er kassa denna fråga?
 - I sådana fall hur?
 - Stämmer sanktionsgraden på bilden (visa bild) för er kassa?

- Vi har uppmärksammat att det förekommer felaktigt skickade AF-meddelanden gällande 43 § p 3 (ej besökt/kontaktat AF/kompletterande aktör enligt överenskommelse). Hur hanterar er kassa sådana ärenden?
 - Har ni någon uppfattning om hur vanligt förekommande det är att 43§p3 meddelande skickas felaktigt?
 - Finns det några formella eller informella rutiner gällande detta på er kassa?
 - Vad säger i sådana fall rutinerna?
 - Hur registreras ni de ärendena i ÄGA?

- Gör ni på samma sätt när det gäller andra felskickade AF-meddelanden?

- Hur hanterar er kassa ärenden där flera AF-meddelanden inkommer under kort tid på samma person (s.k. buntning)?
 - Buntar er kassa ärenden och i sådana fall när?
 - Vilka datum använder ni för att avgöra om ett AF-meddelande ska buntas eller ej?
 - Vad baseras buntningen på? Åtgärdsgrunderna eller meddelandeorsaker?
 - Hur registrerar ni de ärendena i ÄGA?
 - Har ni haft gemensamma diskussioner om hur kassorna ska hantera buntningsärenden?
 - Har alla kassor varit med vid diskussionerna?

- Kommunikerar er kassa med den sökande innan ett beslut om sanktion eller tillerkännande fattas och i sådana fall hur går kommunikeringen till?
 - Har ni haft gemensamma diskussioner om hur kassornas ska hantera kommunikeringen?
 - Har i sådana fall alla kassor varit med vid diskussionerna?
 - Finns det några gemensamma riktlinjer om kommunikering för samtliga kassor?
 - Hur lång tid har ersättningssökanden att svara på er kassa?

- I hur stor utsträckning får ni svar från den sökande efter kommunikering?
- Har ni någon uppfattning om i hur stor utsträckning sökandes svar brukar leda till ett bifall?
- Har er kassa arbetat med utformningen av kommuniceringsbrevet i syfte att göra det lättare för sökanden att ta till sig informationen i brevet?
 - I sådana fall vad har ni gjort/ vad gör ni för att göra det lättläst?

Registrering

- Stämmer andelen sanktion, avskrivna och tillerkända på bilden för er kassa?
 - Om inte, varför?
 - Varför är det fler som fått sanktionsbeslut enligt 43 § än ni har angett i samband med AF-meddelanden?
 - Var kommer informationen ifrån om inte från meddelanden?
 - Förekommer det att avskrivna ärenden registreras som tillerkända eller tillerkända som avskrivna?
 - I sådana fall, i vilken omfattning?
- Överensstämmer registreringen nu med det faktiska utfallet?
 - Har ni korrigerat registreringen i ÄGA för de ärenden vi informerat om i samband med det kompletterande materialet vi skickat ut inför intervjumötena?
 - Har ni för avsikt att registrera om de ovan nämnda ärendena?
 - Har ni något förslag på hur en samsyn bland kassorna kring registreringen skall kunna uppnås eller andra synpunkter syftande till att registreringen skall bli korrekt framöver?
- Hur hanteras positiva meddelanden på er kassa?
 - T.ex. när sökande ej haft rätt till ersättning och det sedan kommer in ett positivt AF-meddelande hur registrerar er kassa det?
- Har ni upptäckt några brister i systemet som kan förklara de fel vi upptäckt?
- Anser ni att vi kan använda de uppgifter er kassa registrerat för redovisning till regeringen?